

DISPOSICIONS**DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA****LLEI 13/2014, del 30 d'octubre, d'accessibilitat.**

El president de la Generalitat de Catalunya

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 65 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

Preàmbul

I

La importància de la promoció de l'accessibilitat com a instrument per a fer efectiu el principi d'igualtat dels ciutadans va tenir una primera traducció a Catalunya en el Decret 100/1984, del 10 d'abril, sobre supressió de barreres arquitectòniques. Set anys després, el Parlament va aprovar la Llei 20/1991, del 25 de novembre, de promoció de l'accessibilitat i de supressió de barreres arquitectòniques, i posteriorment el Govern va aprovar el Decret 135/1995, del 24 de març, pel qual es desplegava la Llei esmentada i s'aprovava el Codi d'accessibilitat. Aquestes normes van establir les bases per a la supressió de barreres arquitectòniques i en la comunicació i per a la promoció d'ajudes tècniques per a millorar la qualitat de vida i l'autonomia de les persones amb discapacitat o amb mobilitat reduïda.

Aquesta normativa ha comportat un avenç important per a Catalunya, però, després dels anys en què ha estat vigent, encara hi ha persones amb discapacitat física, sensorial, intel·lectual o mental, gent gran o persones amb altres tipus de diversitat funcional que viuen situacions de desigualtat d'oportunitats, de discriminació i de dificultats per a la participació social i per a l'exercici de llurs drets, a causa de l'existència de barreres físiques, en la comunicació o d'actitud que els ho impedeixen.

L'Estatut d'autonomia de Catalunya i la Constitució espanyola disposen que els poders públics han de promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat de l'individu i dels grups en què s'integra siguin reals i efectives, i han de facilitar la participació de totes les persones en la vida política, econòmica, cultural i social. Així mateix, l'Estatut estableix que els poders públics han de vetllar per la dignitat, la seguretat i la protecció integral de les persones, especialment de les més vulnerables.

La Convenció de les Nacions Unides sobre els drets de les persones amb discapacitat, ratificada per l'Estat espanyol i publicada en el *Boletín Oficial del Estado* del 21 d'abril de 2008, fixa el compromís de promoure, protegir i assegurar el ple gaudi dels drets humans i les llibertats fonamentals en condicions d'igualtat per les persones amb discapacitat i de promoure el respecte a llur dignitat inherent. La Convenció ha esdevingut el primer instrument ampli de drets humans del segle XXI, amb caràcter vinculant per a tots els estats que l'han ratificada, entre els quals hi ha, doncs, l'Estat espanyol. Així mateix, el Parlament de Catalunya, per mitjà de la Resolució 44/VIII, del 19 de juny de 2007, va instar el Govern de la Generalitat a adoptar les mesures necessàries per a complir la Convenció i, per mitjà de la Declaració del 17 de desembre de 2008, amb motiu del Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat, va adherir-se als postulats de la Convenció i va manifestar la seva voluntat de vetllar pel garantiment de la igualtat d'oportunitats a les persones amb discapacitat, com a ciutadans de ple dret.

En el mateix sentit, la Unió Europea va elaborar l'Estratègia europea sobre discapacitat 2010-2020, amb l'objectiu que totes les persones amb discapacitat poguessin gaudir de llurs drets i es poguessin beneficiar plenament de llur participació en l'economia i en la societat europees. Per a això, l'Estratègia identifica vuit àrees primordials d'actuació, la primera de les quals és l'accessibilitat als béns i els serveis, especialment els

CVE-DOGC-A-14303077-2014

serveis públics, i la utilització de dispositius de suport per les persones amb discapacitat.

La comunitat internacional ha reconegut expressament que, en un entorn accessible i amb absència de barreres, les persones amb discapacitat milloren significativament les habilitats i l'autonomia i incrementen la participació i l'autogestió en la vida diària i social, de manera que s'eviten situacions de marginació i se'n redueix la dependència de tercers. També ha reconegut que l'accessibilitat a l'entorn ofereix oportunitats de millora, perquè el fet de dotar de condicions adequades els llocs de treball, les escoles, els establiments, els comerços, els espais culturals, els transports, els productes i els serveis comporta una major activitat productiva, especialment de renovació, d'innovació i de disseny, i incrementa el nombre d'usuaris, persones que sense aquestes condicions de cap manera no hi podrien participar.

Escau ressaltar que es preveu per als propers anys una activitat rehabilitadora important, d'adequació, de manteniment i d'incorporació de noves tecnologies, tant a les llars com als llocs d'ús públic, en el context català i europeu, i cal aprofitar aquesta oportunitat per a incloure-hi les condicions d'accessibilitat que acompanyin l'evolució i la transformació de la societat.

És important esmentar especialment la necessitat de regular l'accessibilitat en els àmbits de la comunicació i la informació en els béns i els serveis, en el sentit definit per l'Estratègia europea, aspecte que no es troba prou desenvolupat en la normativa vigent i que té una gran incidència en l'autonomia de les persones amb discapacitats sensorials i en la possibilitat de participar en igualtat de condicions que la resta d'usuaris d'un servei. Els darrers anys, les tecnologies de la informació i la comunicació han avançat de tal manera que tenen una presència constant en totes les situacions de la vida diària i han esdevingut un element essencial per a permetre a les persones amb discapacitat visual i auditiva dur una vida normalitzada i poder relacionar-se, formar-se, treballar i gaudir del lleure i, especialment, de la cultura, en totes les vessants. Sobre aquest aspecte, és important recordar que l'accessibilitat en la comunicació ja ha estat objecte de la Resolució 749/VIII del Parlament de Catalunya, del 15 de juliol de 2010, sobre les mesures per a garantir l'aprenentatge, l'educació, l'accessibilitat i l'ús del català i els recursos de la modalitat oral a les persones sordes i sordcegues que es comuniquen oralment, i també de la Llei 17/2010, del 3 de juny, de la llengua de signes catalana.

El marc legal estatal en matèria d'accessibilitat està configurat principalment per la Llei de l'Estat 51/2003, del 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat, basada en els principis de vida independent, normalització, accessibilitat universal, disseny per a tothom, diàleg civil i transversalitat de les polítiques en matèria de discapacitat. Aquesta llei estableix les condicions bàsiques d'accessibilitat i no-discriminació, sens perjudici de les competències constitucionalment i estatutàriament atribuïdes a les comunitats autònomes, i de les atribuïdes a les corporacions locals. La Llei, d'una banda, estableix l'accessibilitat en els àmbits d'actuació següents: els espais públics urbanitzats, l'edificació i les infraestructures, els transports, els béns i serveis envers el públic, les telecomunicacions, la societat de la informació i les relacions amb les administracions públiques; d'altra banda, mitjançant un ampli desplegament reglamentari, presenta mesures de desenvolupament, execució i control sobre l'accessibilitat i les formes de suport per a les persones amb discapacitat.

En relació amb el règim sancionador, cal destacar la Llei de l'Estat 49/2007, del 26 de desembre, per la qual s'estableix el règim d'infraccions i sancions en matèria d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat, que estableix que correspon al legislador autonòmic la tipificació de les infraccions i les sancions, sens perjudici del règim d'infraccions que estableix per a garantir la plena protecció de les persones amb discapacitat.

Posteriorment, la modificació d'aquestes lleis per mitjà de la Llei de l'Estat 26/2011, de l'1 de agost, d'adaptació normativa a la Convenció internacional sobre els drets de les persones amb discapacitat, ha establert nous preceptes per a reforçar el compliment dels compromisos adquirits per mitjà de la ratificació de la Convenció.

Tanmateix, aquest marc normatiu estatal ha sumat a la legislació catalana un ventall de normes en matèria d'accessibilitat que genera dificultats i complexitat a l'hora d'interpretar-la i aplicar-la.

Així doncs, d'acord amb l'esperit de simplificació normativa, aquesta norma pretén constituir un text integrador que, en el marc de les condicions establertes per la legislació bàsica i per les directrius internacionals, permeti de desplegar en un cos normatiu únic la diversitat de disposicions d'accessibilitat i permeti d'unificar, coordinar i establir els criteris d'aplicació, execució i control de la norma, d'acord amb els principis de proporcionalitat i d'ajustos raonables.

L'article 166 de l'Estatut atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de serveis socials, els quals, d'acord amb l'article 3 de la Llei 12/2007, de l'11 d'octubre, de serveis socials, tenen com a finalitat assegurar el dret de les persones a viure dignament durant totes les etapes de la vida mitjançant la cobertura de llurs necessitats personals bàsiques i de les necessitats socials, en el marc de la justícia social i del benestar de les persones. Així mateix, al llarg de l'Estatut diversos preceptes atribueixen la competència exclusiva a la

CVE-DOGC-A-14303077-2014

Generalitat en matèries directament relacionades amb l'accessibilitat, com ara l'article 121, amb relació al comerç; l'article 127, a la cultura; l'article 137, a l'habitatge; l'article 140, a les infraestructures del transport i de les comunicacions; l'article 148, a les obres públiques; l'article 149, a l'ordenació del territori i del paisatge, l'ordenació del litoral i l'urbanisme, i l'article 169, als transports.

D'acord amb tot això, i en exercici de les atribucions competencials de la Generalitat establertes per l'Estatut, es renova la legislació catalana i s'adequa als manaments legals en matèria d'accessibilitat.

II

Aquesta llei es fonamenta també en les xifres estadístiques relatives a les persones amb discapacitat i a les dades d'evolució demogràfica.

Pel que fa a les persones amb discapacitat, Catalunya té al voltant de mig milió de persones amb discapacitat reconeguda, i es calcula que a Europa hi ha uns vuitanta milions de persones amb una o més discapacitats que per causa de barreres en l'entorn no poden dur una vida normalitzada i es troben en situacions de desigualtat i de discriminació social.

Pel que fa a l'edat, cal tenir present que l'increment de l'esperança de vida, per sobre dels vuitanta anys de mitjana, i l'envelliment de la població en els darrers anys han comportat que Catalunya tingui al voltant d'un 17% de persones més grans de seixanta-cinc anys i un 10% de persones més grans de setanta-cinc anys. També a Europa l'envelliment és molt significatiu, i se situa en 87 milions de persones més grans de seixanta-cinc anys, un 17,5% de la població, segons dades de la Unió Europea i de l'ens estatal Institut Nacional d'Estadística. Estudis de l'Organització de les Nacions Unides calculen, a més, que un 75% de les discapacitats sorgeixen en la vida adulta i que, a causa de l'envelliment, la prevalença de les discapacitats augmentarà significativament.

Més enllà d'aquestes xifres i projeccions, els obstacles físics i virtuals no perjudiquen només un col·lectiu específic, sinó que perjudiquen o poden perjudicar el conjunt de la població. Cal entendre la condició d'accessibilitat com a útil o necessària no solament per a les persones amb discapacitat o amb altres dificultats d'interacció amb l'entorn, sinó per a totes les persones que se'n poden arribar a beneficiar per l'evolució de llur situació o de llurs capacitats al llarg de les diverses etapes de la vida. En aquest sentit, és especialment necessari incrementar els esforços, tant dels responsables i gestors públics com dels agents privats, des d'un punt de vista formatiu i també des d'un punt de vista pedagògic i publicitari, per a avançar cap al concepte d'accessibilitat universal i de disseny per a tothom. Les noves tecnologies ofereixen enormes oportunitats per a aconseguir els objectius que deriven d'aquesta llei, però també poden esdevenir un obstacle si no s'aconsegueix fer-les accessibles al conjunt de la població.

III

En l'elaboració d'aquesta llei s'ha tingut en compte el concepte de l'accessibilitat en un sentit universal i el concepte del disseny per a tothom en processos, projectes, productes i serveis. Això facilita l'ús i la seguretat per a tothom de les infraestructures físiques i no comporta un increment significatiu del cost, a diferència de les correccions *a posteriori*, les quals està constatat que comporten despeses superiors.

En els darrers temps alguns autors i col·lectius utilitzen el terme *persones amb diversitat funcional*. S'entén per *diversitat funcional* la qualitat de funcionar de manera diversa, concepte que algunes persones i col·lectius empenen per a fer referència a les persones amb discapacitat, des d'un punt de vista positiu, amb la finalitat de generar un canvi de mentalitat de la societat i desbancar prejudicis que s'han arrossegat al llarg de la història. Aquesta terminologia és coherent amb els principis en els quals es fonamenta la present llei, atès que la discapacitat no s'ha d'entendre com un element limitador sinó que cal interpretar-la com un conjunt de formes de relacionar-se amb l'entorn variades i heterogènies, i, per tant, és l'entorn el que s'ha de configurar adequadament per tal d'incloure aquesta diversitat de maneres d'interactuar per tal que la capacitat de la persona deixi d'ésser l'objecte que cal canviar, fent que ho siguin la discriminació social i l'entorn. No obstant això, l'articulat de la llei manté la terminologia actual de l'Organització Mundial de la Salut, de *persones amb discapacitat*, per una qüestió de seguretat jurídica i amb la voluntat de facilitar-ne la interpretació, l'aplicació i la vinculació amb altres normatives.

IV

La llei s'estructura en vuit títols, vuit disposicions addicionals, tres disposicions transitòries, una disposició derogatòria i quatre disposicions finals.

CVE-DOGC-A-14303077-2014

El títol I recull les disposicions generals, referides a l'objecte de la Llei, l'àmbit d'aplicació i els conceptes generals, l'especificació dels quals resulta imprescindible per a garantir una interpretació adequada de la Llei i per a salvaguardar el principi de seguretat jurídica.

El títol II fa referència a les competències de les administracions públiques en matèria d'accessibilitat, i atorga a l'Administració de la Generalitat la capacitat última per a emprendre les actuacions reglamentàries de control, de foment i de difusió necessàries per a aconseguir fer efectives unes condicions d'accessibilitat adequades, sens perjudici de les competències de l'Administració local.

El títol III estableix els requisits i les condicions necessaris per a aconseguir un entorn global accessible. Aquest títol s'estructura en nou capítols, en funció dels diferents àmbits d'actuació: el territori, l'edificació, els mitjans de transport, els productes, els serveis, la comunicació, les activitats culturals, esportives i de lleure, el manteniment de l'accessibilitat i els plans d'accessibilitat.

Cada un d'aquests capítols defineix els conceptes generals, determina les mesures que s'han d'aplicar, que afecten tant les noves actuacions com els entorns existents, per a aconseguir-ne l'adequació progressiva, i remet al desplegament normatiu per a la definició concreta de requeriments i paràmetres tècnics exigibles en cada situació. El darrer capítol regula l'elaboració, els continguts, el seguiment, l'execució i l'actualització dels plans d'accessibilitat, declarats obligatoris per la Llei 20/1991, que han de permetre que les administracions públiques diagnostiquin i identifiquin les actuacions necessàries per a assolir les condicions d'accessibilitat determinades per la nova legislació.

El títol IV regula aspectes relatius a la targeta d'aparcament per a persones amb discapacitat, com ara les persones beneficiàries, les competències de les administracions, les condicions d'ús i la definició d'ús fraudulent.

El títol V estableix les mesures de foment, de gestió i d'intervenció administrativa, i determina els recursos per al finançament d'actuacions destinades a la promoció de l'accessibilitat i la supressió de les barreres existents.

Amb aquest mateix objectiu, es dota les administracions de procediments per a facilitar i impulsar l'execució d'actuacions de supressió de barreres existents en edificis d'habitatges en què resideixin persones amb discapacitat que ho requereixin, i es defineixen també les mesures per a facilitar l'autorització d'actuacions de supressió de barreres en edificis existents en els casos en què les úniques solucions possibles no s'ajusten a algun paràmetre urbanístic.

Finalment, aquest títol determina les accions de difusió que ha de dur a terme el departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat, regula les campanyes informatives i educatives i fomenta la inclusió del coneixement de l'accessibilitat en els plans d'estudis.

El títol VI regula les mesures de control imprescindibles per a garantir l'aplicació correcta de la normativa d'accessibilitat, i fixa els procediments perquè es puguin acceptar solucions alternatives a les que estableix la norma en casos degudament justificats.

El títol VII estableix el règim d'infraccions i sancions. Classifica les infraccions en lleus, greus i molt greus, regula les sancions, determina les quanties mínima i màxima corresponents a les infraccions i estableix els criteris per a la graduació de les sancions, i també la possibilitat d'imposar-ne d'accessòries. També regula altres aspectes com els subjectes responsables, les persones interessades en el procediment, la instrucció, els òrgans competents per a incoar i resoldre els expedients, la publicitat de les resolucions sancionadores, la prescripció de les infraccions i les sancions, la destinació de les sancions i el deure de col·laboració.

El títol VIII defineix el Consell per a la Promoció de l'Accessibilitat com a òrgan de participació externa i de consulta en què es troben representats els diversos sectors socials implicats en les actuacions en matèria d'accessibilitat, i n'estableix la composició i les funcions.

Per mitjà de les disposicions addicionals, la Llei estableix mesures i terminis per a garantir l'assoliment dels plans d'accessibilitat en un període de temps raonable; atribueix la funció inspectora en matèria d'accessibilitat a l'òrgan competent en aquesta matèria i al personal inspector en matèria de serveis socials; fa referència a la comunicació de dades personals; reconeix la vigència del règim sancionador de la Llei 19/2009, del 26 de novembre, de l'accés a l'entorn de les persones acompanyades de gossos d'assistència, i regula la substitució del Consell per a la Promoció de l'Accessibilitat i la Supressió de Barreres Arquitectòniques, creat per la Llei 20/1991, del 25 de novembre, que és substituït pel Consell per a la Promoció de l'Accessibilitat regulat pel títol VIII de la llei present.

Les disposicions transitòries regulen les condicions d'aplicació i adaptació de la normativa d'accessibilitat vigent mentre no s'aprovi la normativa de desplegament de la llei present.

La disposició derogatòria deroga expressament, entre altra normativa, la Llei 20/1991, del 25 de novembre, de

CVE-DOGC-A-14303077-2014

promoció de l'accessibilitat i de supressió de barreres arquitectòniques.

La disposició final primera modifica la Llei 12/2007, de l'11 d'octubre, de serveis socials, per a adaptar el règim d'autorització administrativa dels serveis socials a la Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior. La modificació normativa manté el règim d'autorització, però també introdueix el règim de comunicació prèvia en determinats supòsits, que no resulta incompatible amb l'obligació de garantir el compliment dels requisits de qualitat que han de tenir els serveis socials.

Les restants disposicions finals contenen manaments explícits relatius al desenvolupament, l'aplicació i l'entrada en vigor de la Llei.

V

En definitiva, aquesta llei té principalment dos objectius: d'una banda, aconseguir una societat inclusiva i accessible que permeti d'avançar cap a la plena autonomia de les persones, eviti la discriminació i propiciï la igualtat d'oportunitats per a tothom, especialment per a les persones que tenen discapacitats; de l'altra, actualitzar i facilitar un marc normatiu propi més àgil en matèria d'accessibilitat, adequat a les directrius internacionals, europees i estatals, en exercici de les competències de la Generalitat.

Títol I. Disposicions generals

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquesta llei és:

- a) Establir les condicions d'accessibilitat necessàries perquè els espais d'ús públic, els edificis, els mitjans de transport, els productes, els serveis i els processos de comunicació garanteixin l'autonomia, la igualtat d'oportunitats i la no-discriminació de les persones amb discapacitat o amb altres dificultats d'interacció amb l'entorn.
- b) Integrar en el marc normatiu de Catalunya les condicions bàsiques d'accessibilitat, d'acord amb les directrius internacionals i estatals.
- c) Promoure la utilització de productes de suport a l'accessibilitat que millorin la qualitat de vida de les persones amb discapacitat o amb altres dificultats d'interacció amb l'entorn.

Article 2. Àmbit d'aplicació

Les disposicions d'aquesta llei vinculen qualsevol persona física o jurídica, pública o privada, que dugui a terme alguna de les actuacions que hi queden subjectes en matèria d'accessibilitat en els àmbits del territori, de l'edificació, dels mitjans de transport, de l'accés a productes i serveis i de la comunicació.

Article 3. Definicions

Als efectes del que disposa aquesta llei, s'entén per:

- a) *Accessibilitat*: el conjunt de condicions de comprensibilitat i usabilitat que han de complir l'entorn, els espais, els edificis, els serveis, els mitjans de transport, els processos, els productes, els instruments, els aparells, les eines, els dispositius, els mecanismes i els elements anàlegs perquè totes les persones els puguin emprar i en puguin gaudir amb seguretat i comoditat i de la manera més autònoma i natural possible.
- b) *Disseny universal o disseny per a tothom*: el disseny d'entorns, espais, edificis, serveis, mitjans de transport, processos, productes, aparells, instruments, eines, dispositius i elements anàlegs que garanteix que, sense que hi calguin adaptacions, totes les persones hi poden accedir, en la mesura possible, sense excloure la utilització de mitjans de suport, si calen, per a grups particulars de persones amb diversitat funcional.
- c) *Barreres a l'accessibilitat*: els impediments, les traves o els obstacles per a la interacció de les persones amb

CVE-DOGC-A-14303077-2014

l'entorn físic, el transport, els productes, els serveis, la informació i les comunicacions. Les barreres a l'accessibilitat poden ésser:

1r. *Barreres arquitectòniques*: barreres de caràcter físic que limiten o impedeixen la interacció de les persones amb l'entorn.

2n. *Barreres en la comunicació*: barreres que limiten o impedeixen l'expressió i la recepció d'informació o de missatges, sia en la comunicació directa, sia en els mitjans de comunicació.

3r. *Barreres d'actitud*: actituds que, directament o indirectament, per acció o per omissió, generen una situació discriminatòria, en obstaculitzar que una persona amb discapacitat pugui gaudir dels seus drets en igualtat de condicions respecte a una altra persona en una situació anàloga.

d) *Persones amb discapacitat*: les persones que presenten dèficits funcionals de caràcter físic, sensorial, intel·lectual o mental que, en interaccionar amb barreres diverses, veuen limitada llur participació plena i efectiva en la societat en igualtat de condicions que la resta de persones.

e) *Discapacitat física*: la discapacitat que dificulta o impedeix la mobilitat o el moviment del cos, o part del cos, en les activitats bàsiques de la vida diària, incloses les discapacitats d'origen orgànic.

f) *Discapacitat sensorial*: la discapacitat que afecta un sentit o més d'un sentit a la vegada. En funció dels sentits afectats, es distingeixen les discapacitats sensorials següents:

1r. *Discapacitat visual*: disminució parcial o manca total de la capacitat per a veure-hi que dificulta o impedeix l'acompliment normal de les tasques visuals i provoca dificultats d'interacció entre la persona afectada i l'entorn; inclou la ceguesa total i els diferents graus de baixa visió.

2n. *Discapacitat auditiva*: disminució parcial o manca total de la capacitat per a percebre les formes acústiques; són considerades persones sordes les que tenen discapacitat auditiva.

3r. *Sordceguesa*: combinació de discapacitat visual i discapacitat auditiva, en diferents graus, que comporta dificultats de comunicació, de desplaçament i d'accés a la informació.

g) *Discapacitat intel·lectual*: el funcionament intel·lectual inferior al de la mitjana de la població que pertorba l'aprenentatge, l'assoliment de l'adulthood i l'ajustament social.

h) *Discapacitat mental*: els trastorns cognitius, d'afectivitat o de conducta que, per llur intensitat o gravetat, determinen la necessitat de la persona afectada de suports per al funcionament psicològic i per a la socialització.

i) *Persones amb mobilitat reduïda*: les persones que tenen limitada la capacitat de desplaçar-se o d'interaccionar amb l'entorn amb seguretat i autonomia per raó d'una determinada discapacitat física, sensorial o intel·lectual.

j) *Itinerari de vianants*: l'espai de pas que permet un recorregut continu, sia en el territori, en què relaciona els diferents espais entre si i amb les edificacions i els mitjans de transport de l'entorn i els que permeten d'accedir-hi, sia en les edificacions, en què relaciona els diferents espais d'un edifici entre si i amb els diferents accessos, sia en el transport, en què relaciona els diferents espais de les infraestructures de transport entre si i amb els diferents accessos i en què permet l'embarcament als mitjans de transport i l'accés a les zones habilitades; l'itinerari de vianants pot ésser accessible o practicable, en els termes que estableixen les lletres l i m.

k) *Espai d'interacció*: l'àrea lliure d'obstacles que permet que qualsevol persona, independentment de les seves capacitats, pugui interaccionar amb cadascun dels elements, les instal·lacions o els equipaments de què es tracti.

l) *Accessible*: la condició d'un entorn, un procés, un producte o un servei que s'ajusta als requeriments funcionals i d'interacció –com poden ésser els dimensionals, els d'ubicació, els d'il·luminació, els d'acústica i els de comunicació– que en garanteixen la utilització autònoma, segura i amb comoditat a totes les persones.

m) *Practicable*: la condició d'un entorn, un procés, un producte o un servei que s'ajusta als requeriments funcionals, dimensionals, d'il·luminació i de comunicació que en garanteixen la utilització autònoma i segura a totes les persones.

n) *Mitjans de suport*: les ajudes que actuen com a intermediàries entre l'entorn i les persones amb discapacitat i els permeten de millorar la qualitat de vida o d'incrementar l'autonomia personal. Els mitjans de suport d'ús particular es consideren elements necessaris i no se'n pot restringir la utilització, excepte per motius de seguretat o de salubritat o per les altres causes que siguin establertes per reglament. Els mitjans de suport es classifiquen en:

CVE-DOGC-A-14303077-2014

1r. *Producte de suport*: instrument, aparell, eina, dispositiu, mecanisme o element anàleg que permet a les persones amb discapacitat de dur a terme activitats que sense aquesta ajuda no podrien fer, o que només podrien fer a costa d'un gran esforç.

2n. *Suport personal*: persona preparada per a facilitar o garantir l'ús de productes i serveis, la comunicació o la mobilitat a les persones amb discapacitat, com ara l'interpret de la llengua de signes, el guia intèrpret o l'assistent personal.

3r. *Suport animal*: animal ensinistrat especialment per a cobrir necessitats concretes d'una persona amb discapacitat, com els gossos d'assistència.

o) *Ajustos raonables*: les mesures d'adequació físiques, socials i actitudinals que, d'una manera eficaç i pràctica i sense que comportin una càrrega desproporcionada, facilitin l'accessibilitat o la participació d'una persona amb discapacitat en igualtat de condicions que la resta de ciutadans.

p) *Proporcionalitat*: la qualitat d'una mesura de millora de l'accessibilitat segons la qual els costos o les càrregues que implica estan justificats, atenent els criteris següents:

1r. Els efectes discriminatoris que comportaria per a les persones amb discapacitat que la mesura no es duqués a terme.

2n. Les característiques de la persona, l'entitat o l'organització que ha de dur a terme la mesura.

3r. La possibilitat d'obtenir finançament públic o altres ajuts.

q) *Mesures d'acció positiva*: els suports específics destinats a prevenir o compensar els desavantatges o les dificultats especials que tenen les persones amb discapacitat per a llur participació plena i efectiva en la societat, en igualtat de condicions que la resta de persones, i per a llur incorporació a tots els àmbits de la vida política, econòmica, educativa, cultural i social.

r) *Pla d'accessibilitat*: l'instrument que identifica i planifica les actuacions que cal dur a terme perquè en l'àmbit d'aplicació del pla s'assoleixin les condicions d'accessibilitat establertes per aquesta llei i per la corresponent normativa de desplegament.

Títol II. De les competències

Article 4. Competències de l'Administració de la Generalitat

1. Correspon a l'Administració de la Generalitat d'adoptar les mesures necessàries per a fer efectiva la igualtat de les persones en matèria d'accessibilitat, d'acord amb el que estableix l'article 1.

2. Correspon al Govern, dins l'àmbit de les pròpies competències:

a) Desplegar i executar aquesta llei i la normativa sectorial relacionada amb l'accessibilitat.

b) Exercir el control de les mesures necessàries per al compliment d'aquesta llei i de la resta de normativa aplicable en matèria d'accessibilitat.

c) Dur a terme l'activitat de foment de l'accessibilitat, dins l'àmbit de competències de cada departament.

3. Correspon al departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat:

a) Vetllar per l'aplicació d'aquesta llei, en col·laboració amb la resta d'administracions públiques i amb els altres òrgans implicats, i dur a terme les actuacions corresponents d'inspecció i de control.

b) Establir els mecanismes de coordinació necessaris per a garantir que la normativa d'accessibilitat s'apliqui amb els mateixos criteris a tot el territori.

c) Impulsar actuacions i estratègies que garanteixin l'assoliment dels objectius de la normativa d'accessibilitat d'una manera eficaç i completa.

d) Facilitar la resolució de dubtes interpretatius sobre l'aplicació de la normativa d'accessibilitat i, si escau, a petició de les parts interessades, emetre els informes corresponents, per mitjà de l'òrgan a qui pertorqui.

CVE-DOGC-A-14303077-2014

e) Dur a terme les actuacions que escaiguin, d'acord amb la legislació de règim local, en cas d'inactivitat dels ens locals en matèria d'accessibilitat o d'incompliment de llurs obligacions en aquest àmbit, sens perjudici de les competències que aquesta llei atribueix als altres departaments del Govern.

Article 5. Competències dels ens locals

1. Correspon als municipis:

a) Aplicar la normativa d'accessibilitat, en l'àmbit de llurs competències, d'acord amb la normativa municipal i de règim local de Catalunya, sens perjudici de les normes específiques que estableix la legislació sectorial corresponent.

b) Elaborar, aprovar i executar el pla municipal d'accessibilitat i les revisions corresponents, i també els plans d'actuació i gestió en àmbits concrets amb afectacions en matèria d'accessibilitat, i determinar anualment les actuacions que s'han de dur a terme i el pressupost corresponent.

c) Establir i coordinar els serveis de transport adaptat de viatgers.

2. Correspon als ens locals supramunicipals:

a) Aplicar la normativa d'accessibilitat, en l'àmbit de llurs competències, d'acord amb la normativa municipal i de règim local de Catalunya, sens perjudici de les normes específiques que estableix la legislació sectorial corresponent.

b) Elaborar plans d'actuació i gestió d'accessibilitat, referits a llur àmbit territorial, que poden incloure aspectes supramunicipals i de seguiment de l'elaboració, la revisió i l'execució dels plans dels municipis.

c) Fer el seguiment de les actuacions que es duiguin a terme en l'àmbit territorial respecte en matèria d'implantació de l'accessibilitat.

d) Establir i prestar serveis públics mínims en cas de dispensa dels municipis o supòsits especials i serveis supramunicipals complementaris, o exercir competències municipals per delegació o conveni en matèria d'accessibilitat.

e) Coordinar, per raons d'interès territorial, els serveis municipals pel que fa a l'accessibilitat i prestar als municipis assessorament, especialment per a l'elaboració de plans i programes en matèria de gestió i de promoció de l'accessibilitat, i també per al desenvolupament de les tasques de control, de seguiment i d'actualització de les actuacions en matèria d'accessibilitat.

Títol III. De l'accessibilitat

Capítol I. Accessibilitat en el territori

Article 6. Definicions

Als efectes del que disposa aquesta llei, s'entén per:

a) *Espais urbans d'ús públic*: el conjunt d'espais que formen part del domini públic, estan destinats a l'ús públic d'una manera permanent o temporal i tenen la condició de sòl urbà segons la normativa urbanística vigent. Comprenen els espais següents:

1r. *Espais viaris*: espais urbans d'ús públic destinats a la circulació de vehicles i persones.

2n. *Espais lliures*: àrees o recintes urbans d'ús públic no edificats altres que els espais viaris.

b) *Espais naturals d'ús públic*: el conjunt d'espais següents:

1r. Els que constitueixen parcs nacionals, paratges naturals d'interès nacional, reserves naturals o parcs naturals o que en formen part.

2n. Els itineraris de vianants senyalitzats a la natura que constitueixen un equipament municipal o en formen

part.

3r. Les platges.

4t. Els camins de ronda.

c) *Ordenació detallada*: el conjunt de determinacions dels plans urbanístics que comprenen, entre altres, les qualificacions del sòl amb la definició dels espais urbans d'ús públic, i també llurs paràmetres reguladors.

d) *Elements d'urbanització*: qualsevol component de les obres d'urbanització, referent al subministrament i la distribució d'aigua, el sanejament, la captació i la distribució d'energia, les telecomunicacions, la seguretat i la senyalització viàries, la jardineria i la pavimentació, i tots els elements que materialitzen les indicacions dels plans urbanístics i els projectes d'urbanització.

e) *Mobiliari urbà*: el conjunt d'elements mobles existents als espais urbans d'ús públic, als parcs i a les platges, superposats o adossats als elements d'urbanització o d'edificació, com poden ésser pilons, pals de senyalització, cabines telefòniques, papereres, bústies, bancs i altres elements anàlegs.

Article 7. Condicions d'accessibilitat dels espais urbans d'ús públic de nova construcció

1. La planificació i la urbanització dels espais urbans d'ús públic n'han de garantir l'accessibilitat, per mitjà del planejament general, del planejament derivat i dels altres instruments d'ordenació i d'execució urbanístiques, d'acord amb els criteris establerts per aquesta llei i per la corresponent normativa de desplegament.

2. El planejament urbanístic, els projectes d'urbanització i els projectes d'obres ordinàries han d'incloure en la memòria del projecte un apartat justificatiu del compliment de les condicions d'accessibilitat, que ha de tenir en compte, si s'escau, la vinculació del sector afectat amb els sectors limítrofs.

Article 8. Condicions d'accessibilitat dels espais urbans d'ús públic existents

Els espais urbans d'ús públic considerats *existents* d'acord amb el que estableix l'apartat 1 de la disposició transitòria tercera, i també les instal·lacions de serveis i el mobiliari urbà respectius, s'han d'anar adaptant segons les determinacions del pla municipal d'accessibilitat elaborat per l'ens local i, en tots els casos, les intervencions que s'hi facin han de complir els ajustos raonables i els terminis establerts per aquesta llei i per la corresponent normativa de desplegament.

Article 9. Condicions d'accessibilitat dels espais naturals d'ús públic

Als espais naturals, allà on es desenvolupin activitats destinades a l'ús públic, s'han de preveure itineraris de vianants i serveis accessibles, en els casos i de la forma que sigui tècnicament possible, de manera que es combini el respecte al medi ambient amb el dret de totes les persones a gaudir de la natura, d'acord amb els plans d'accessibilitat a què fa referència l'article 45.

Article 10. Elements d'urbanització i mobiliari urbà

1. Els elements d'urbanització i de mobiliari urbà que s'instal·lin als espais urbans d'ús públic, sia als espais viaris, sia als espais lliures, han de complir les condicions d'accessibilitat establertes per la normativa, i han de garantir sempre itineraris de vianants accessibles.

2. La proporció d'unitats accessibles que han de tenir els elements d'urbanització i el mobiliari urbà, i les característiques del disseny, de la ubicació i de l'espai d'interacció, s'han de determinar per reglament.

Article 11. Elements provisionals

1. Els elements que s'instal·lin d'una manera provisional als espais urbans d'ús públic, sia als espais viaris, sia als espais lliures, s'han de situar i de senyalitzar de manera que es garanteixin les condicions d'accessibilitat i de seguretat a les persones amb discapacitat.

2. Les obres han de disposar dels mitjans de protecció i de senyalització necessaris, sense envair els itineraris de vianants accessibles sempre que sigui possible, i s'han de proporcionar itineraris o passos alternatius, si

escau, per a mantenir les condicions d'accessibilitat i de seguretat.

Capítol II. Accessibilitat en l'edificació

Article 12. Definicions

Als efectes del que disposa aquesta llei, s'entén per:

- a) *Edificació*: la part d'un edifici, l'edifici o el conjunt d'edificis amb identitat pròpia que es poden destinar a diverses finalitats. En l'edificació, hi són compresos les instal·lacions fixes i l'equipament propi i també els elements d'urbanització interior de la parcel·la o del solar que estan adscrits a l'edifici. El terme *edifici* s'empra amb el mateix significat que el que s'indica per al terme *edificació*, incloent-hi els elements que hi són compresos.
- b) *Habitatge*: tota edificació fixa destinada a residir-hi persones físiques, inclosos els espais i els serveis comuns de l'immoble en què està situat i els annexos que hi són vinculats, d'acord amb les condicions que estableix la normativa en matèria d'habitatge.
- c) *Edifici plurifamiliar*: l'edifici que conté diversos habitatges independents, en desenvolupament vertical o horitzontal, que comparteixen espais comuns o elements estructurals.
- d) *Edifici o establiment d'ús privat diferent de l'habitatge*: l'edifici o establiment no destinat a l'ús residencial d'habitatge al qual només tenen accés, per les característiques de l'activitat que s'hi desenvolupa, sia industrial, sia professional, sia de caràcter anàleg, els titulars de l'activitat o les persones que hi treballen.
- e) *Edifici o establiment d'ús públic*: l'edifici o l'establiment susceptible d'ésser usat per un nombre indeterminat de persones o pel públic en general, sigui o no per mitjà del pagament d'un preu, una taxa, una quota o una altra contraprestació. Els locals socials o els destinats a les activitats d'una associació són establiments d'ús públic.
- f) *Espais i zones d'ús comunitari*: els espais al servei d'un edifici o un conjunt d'edificis i a disposició de llurs usuaris d'una manera compartida.
- g) *Gran rehabilitació*: el conjunt d'obres que consisteixen en l'enderrocament d'un edifici salvant-ne únicament les façanes o constitueixen una actuació global que afecta l'estructura o l'ús general de l'edifici.

Article 13. Condicions d'accessibilitat dels edificis de nova construcció

1. Els edificis i els establiments de nova construcció d'ús públic, tant de titularitat pública com privada, han de disposar d'itineraris de vianants accessibles que comuniquin els diferents espais d'ús públic entre si i amb la via pública. Els espais d'ús públic han de garantir les condicions d'accessibilitat perquè les persones amb discapacitat puguin gaudir de les activitats que s'hi desenvolupin d'una manera autònoma i en igualtat de condicions que la resta d'usuaris. Els espais d'ús privat han de garantir les condicions d'accessibilitat que siguin establertes per reglament.
2. Els edificis de nova construcció d'ús privat no destinats a habitatge han de disposar d'itineraris de vianants accessibles que permetin la connexió dels elements privatis amb la via pública i amb les dependències d'ús comunitari.
3. Els edificis de nova construcció amb ús d'habitatge plurifamiliar han de disposar d'itineraris de vianants accessibles que permetin la connexió entre la via pública, l'entrada a cada habitatge i les dependències i zones d'ús comunitari. En els supòsits que siguin establerts per reglament, l'itinerari de vianants accessible que connecta la via pública i l'entrada a cada habitatge es pot substituir per la previsió d'un espai suficient que permeti en el futur d'instal·lar-hi els productes de suport necessaris per a fer accessible l'itinerari.
4. Els edificis de nova construcció amb ús d'habitatge unifamiliar que no disposin d'un itinerari de vianants accessible que permeti la connexió entre la via pública i l'entrada a l'habitatge han de preveure un espai suficient que permeti en el futur d'instal·lar-hi els productes de suport necessaris.
5. Els conjunts residencials formats en edificis de nova construcció per habitatges unifamiliars es consideren edificis plurifamiliars pel que fa a les condicions d'accessibilitat que han de complir les zones comunes.

CVE-DOGC-A-14303077-2014

6. Els habitatges nous han de complir les condicions d'accessibilitat i de mobilitat que estableixen les normatives d'habitabilitat i d'accessibilitat perquè les persones amb discapacitat puguin fer-ne ús i puguin moure-s'hi.
7. Els complexos formats per un conjunt d'edificis connectats entre si han de tenir itineraris de vianants accessibles perquè les persones amb discapacitat puguin desplaçar-se entre els edificis.
8. Als edificis existents que siguin objecte d'una actuació de gran rehabilitació els són aplicables les mateixes condicions d'accessibilitat que als edificis nous.

Article 14. Reserva d'habitatges per a persones amb discapacitat

1. Sens perjudici del que estableix la Llei 18/2007, del 28 de desembre, del dret a l'habitatge, en les programacions anuals d'habitatges de promoció pública, en els projectes d'habitatges de qualsevol altre caràcter que construeixin, promoguin o subvencionin administracions públiques o entitats del sector públic i en les promocions d'habitatges d'iniciativa privada que s'acullin a la qualificació d'habitatge amb protecció oficial, exceptuant-ne els habitatges per a ús propi promoguts per cooperatives o comunitats de propietaris, s'ha de reservar un percentatge d'unitats per a ésser ocupat per persones amb discapacitat o amb mobilitat reduïda no inferior al que determini la normativa relativa als drets de les persones amb discapacitat.
2. Els promotors privats d'habitatges amb protecció oficial, en els projectes que presenten perquè s'aprovin, n'han de reservar un percentatge no inferior al que estableix la Llei de l'Estat 13/1982, o la normativa que la modifiqui o la substitueixi, a persones amb discapacitat, llevat dels habitatges per a ús propi promoguts per cooperatives o comunitats de propietaris.
3. Els promotors privats d'habitatges amb protecció oficial poden substituir les adaptacions interiors dels habitatges reservats a persones amb discapacitat per un dipòsit de garanties econòmiques, que quan es constitueixi la qualificació definitiva ha de garantir l'acompliment de les obres d'adaptació, si no ha transcorregut el termini de reserva. En aquest supòsit, els habitatges reservats han de tenir previstes les solucions constructives que permetin de dotar-los de les condicions d'accessibilitat adequades, d'acord amb el que sigui establert per reglament.
4. Els requisits per a accedir als habitatges reservats a persones amb discapacitat es determinen per reglament i, si s'exhaureix el termini establert sense que hi hagi sol·licituds suficients per a cobrir l'oferta, poden ésser adquirits per entitats públiques o privades sense afany de lucre en el termini establert, per a destinar-los a l'ús social d'habitatges d'acolliment residencial d'acord amb la cartera de serveis socials vigent o a altres programes establerts de vida independent, sempre que tinguin com a finalitat la protecció de les persones amb discapacitat.
5. Els col·lectius de persones amb discapacitat han de disposar de la informació adequada i necessària de l'oferta disponible d'habitatges reservats i dels procediments de gestió i d'adquisició.

Article 15. Condicions d'accessibilitat dels edificis existents

1. Els edificis i els establiments considerats *existents* d'acord amb el que estableix l'apartat 2 de la disposició transitòria tercera han d'assolir progressivament les condicions d'accessibilitat que permetin a les persones amb discapacitat d'accedir-hi i fer-ne ús, d'acord amb els principis d'ajustos raonables i de proporcionalitat. S'han de determinar per reglament els terminis i les condicions per a aquesta adaptació.
2. Les actuacions d'ampliació o de reforma en edificis existents, públics o privats, s'han de dur a terme de manera que els itineraris de vianants i els espais d'ús públic o comunitari afectats per l'actuació compleixin les condicions d'accessibilitat adequades a les necessitats dels usuaris i també a les possibilitats de l'espai. En cap cas aquestes obres no poden menyscabar les condicions d'accessibilitat preexistents.
3. Els conjunts residencials formats en edificis existents per habitatges unifamiliars es consideren edificis plurifamiliars pel que fa a les condicions d'accessibilitat que han de complir les zones comunes.
4. En els edificis i els establiments existents que siguin objecte d'actuacions d'ampliació o de reforma que afectin un percentatge de la superfície inicial superior al que sigui establert per reglament, o que siguin objecte de canvi d'ús, d'activitat o de titularitat o de control sobrevingut per tercers, d'acord amb la normativa de comerç, s'hi han de fer les obres necessàries per a adequar-los a les condicions d'accessibilitat que siguin determinades per reglament per a cada supòsit, en funció de l'ús, la superfície i la intervenció, d'acord amb el principi de proporcionalitat. En els casos de canvi de titularitat o de control sobrevingut per tercers, l'adequació únicament és exigible si es tracta d'establiments de gran dimensió en els quals les obres es valorin com a

CVE-DOGC-A-14303077-2014

assumibles i justificades.

5. En els edificis i establiments existents que no siguin objecte de cap de les actuacions indicades en els apartats 1, 2, 3 i 4, s'han de determinar per reglament les condicions d'accessibilitat i els terminis que s'han de complir per a assolir-les.

6. En els edificis que se sotmetin a ampliació o reforma, els elements existents que per a assolir la condició d'accessibles requereixin mitjans tècnics o econòmics que comportin una càrrega desproporcionada, han d'ésser almenys practicables. En els casos en què aquesta condició tampoc no sigui assolible, es poden admetre per a determinats usos solucions alternatives que permetin la màxima accessibilitat possible.

7. Els edificis que s'han construït o reformat segons les condicions que estableix el Decret 135/1995, del 24 de març, de desplegament de la Llei 20/1991, del 25 de novembre, de promoció de l'accessibilitat i de supressió de barreres arquitectòniques, i d'aprovació del Codi d'accessibilitat, s'entén que compleixen unes condicions d'accessibilitat suficients per a satisfer les exigències establertes per aquesta llei, sempre que es facin les modificacions addicionals que es determinin per reglament, per a garantir que no es discrimina a ningú per raó de discapacitat.

Article 16. Edificis amb valor historicoartístic

Els edificis declarats béns protegits com a bé cultural d'interès nacional o inclosos en catàlegs municipals o plans especials de protecció per raó de llur valor historicoartístic particular poden adoptar les solucions alternatives que permetin d'assolir les millors condicions d'accessibilitat possibles sense incomplir la normativa específica reguladora d'aquests béns i han d'incorporar els elements de millorament de l'ús que no n'alterin el caràcter o els valors pels quals van ésser protegits.

Article 17. Condicions d'accessibilitat dels edificis plurifamiliars

1. Les zones comunes dels edificis plurifamiliars en què resideixen persones amb discapacitat, o persones més grans de setanta anys, han de tenir les condicions d'accessibilitat adequades a llurs necessitats d'accés a l'habitatge, de comunicació i d'interacció amb l'accés a l'edifici que siguin tècnicament possibles. Correspon a la comunitat de propietaris, o al propietari únic de l'edifici, de dur a terme i sufragar les actuacions i les obres d'adequació necessàries.

2. L'execució de les obres a què fa referència l'apartat 1 s'ha de dur a terme d'una manera diligent amb relació al greuge a les persones afectades, i en tot cas en el termini d'un any, si són obres menors, o de dos anys, si són obres majors, a comptar de la data de l'acord de la comunitat de propietaris o, si s'escau, de la data de notificació de la resolució administrativa o judicial.

3. El termini que estableix l'apartat 2 per a les obres majors es pot ampliar si algun dels propietaris que forma part de la comunitat justifica que el cost que se li imputa per aquestes obres supera el 33% dels ingressos anuals de la seva unitat familiar i que aquests ingressos són inferiors a 2,5 vegades l'indicador de renda de suficiència de Catalunya o l'índex que el substitueixi.

Capítol III. Accessibilitat en els mitjans de transport

Article 18. Definicions

Als efectes del que disposa aquesta llei, s'entén per:

a) *Transport públic de viatgers*: el servei de transport terrestre, marítim o aeri de viatgers prestat per altri susceptible d'ésser emprat per una pluralitat determinada o no de persones o pel públic en general per a poder desplaçar-se d'un lloc a un altre, sigui o no per mitjà del pagament d'un preu, una taxa, una quota o una altra contraprestació.

b) *Transport regular de viatgers*: el servei de transport de viatgers que segueix uns itineraris preestablerts i autoritzats, amb subjecció a un calendari i uns horaris prefixats.

c) *Transport discrecional de viatgers*: el servei de transport de viatgers no subjecte a uns itineraris, uns

CVE-DOGC-A-14303077-2014

calendaris i uns horaris prefixats.

d) *Transport adaptat de viatgers*: el mitjà de transport accessible i assistit amb el suport personal necessari que té com a objecte el trasllat de persones amb discapacitat o amb dependència que tenen mobilitat reduïda i necessitat d'acompanyant i no poden fer ús del transport públic ordinari.

e) *Mitjà de transport*: els vehicles, les naus o les altres unitats de parc mòbil destinats al transport de viatgers, i també els edificis i espais d'ús públic necessaris per a prestar el servei, incloent-hi les infraestructures, sia de superfície, sia soterrades.

Article 19. Condicions d'accessibilitat del transport públic de viatgers

1. Les administracions públiques han de vetllar perquè el sistema de transport públic compleixi les condicions d'accessibilitat necessàries que permetin a totes les persones de fer-ne ús amb seguretat, comoditat i autonomia, tenint en compte d'una manera preferent les necessitats de les persones amb discapacitat, de la gent gran i d'altres persones en situació de vulnerabilitat.

2. Els proveïdors del servei de transport regular de viatgers han de garantir l'accessibilitat de tots els espais i elements que integren els mitjans de transport, en els termes que determina l'article 18.e, incloent-hi els sistemes d'informació i de comunicació amb els usuaris, i han de garantir també l'accessibilitat dels productes i els serveis d'ús públic que s'ofereixin en aquests espais.

3. Els proveïdors del servei de transport discrecional de viatgers han de garantir les condicions d'accessibilitat de les infraestructures i d'un percentatge mínim d'unitats de transport que garanteixin el servei a les persones amb discapacitat.

4. Els proveïdors del servei de transport públic de viatgers han de formar llur personal sobre l'atenció a les persones amb discapacitat, tant pel que fa al tracte com pel que fa a la utilització dels mitjans de suport.

Article 20. Material mòbil de nova adquisició per al transport públic de viatgers

Les condicions d'accessibilitat que han de complir, en cas de nova adquisició, els vehicles, les naus i les altres unitats del parc mòbil destinat al servei de transport públic de viatgers s'han de determinar per reglament per a cada classe de transport, tant el transport regular com el transport discrecional.

Article 21. Pla d'implantació de l'accessibilitat als mitjans de transport

1. Les administracions públiques competents en l'àmbit del sistema de transport públic a Catalunya han d'elaborar i mantenir actualitzat un pla d'implantació progressiva de l'accessibilitat dels mitjans de transport destinats al transport públic de viatgers. Aquest pla ha de fixar les condicions per a dur a terme d'una manera progressiva la substitució o l'adaptació que siguin necessàries dels vehicles, les naus i les altres unitats del parc mòbil destinat al servei de transport públic de viatgers; ha de definir el calendari d'execució de les obres necessàries per a adaptar els espais, els edificis i les infraestructures a les condicions d'accessibilitat que determina l'article 19, amb les autoritzacions que siguin preceptives d'acord amb la legislació sectorial aplicable, i ha de determinar les mesures que s'han d'adoptar per a dotar el servei de transport de les condicions suficients per a garantir la igualtat dels usuaris, sense discriminació per raó de qualsevol tipus de diversitat funcional.

2. Sens perjudici del que estableix la normativa sectorial, i sens perjudici que les actuacions determinades pel pla d'implantació progressiva de l'accessibilitat dels mitjans de transport a què fa referència l'apartat 1 siguin preceptives en cas d'obres majors, s'han de fixar terminis màxims per a adaptar o substituir les unitats del parc mòbil destinat al servei de transport públic de viatgers i per a adequar les infraestructures i els serveis dels diferents mitjans de transport públic. Així mateix, s'ha d'establir per reglament un percentatge de taxis accessibles, i un increment progressiu per a assolir-lo, per a cobrir les necessitats de desplaçament de les persones amb mobilitat reduïda.

Capítol IV. Accessibilitat dels productes

Article 22. Definicions

Als efectes del que disposa aquesta llei, s'entén per:

- a) *Productes d'ús públic*: els béns mobles que poden ésser emprats en general per qualsevol persona, sia pagant, sia de franc. Inclou, entre altres elements, el mobiliari, les màquines expenedores o automàtiques i els impresos en paper.
- b) *Productes de consum*: els béns mobles que poden ésser adquirits pels consumidors i que es destinen a l'ús particular.

Article 23. Condicions d'accessibilitat dels productes

1. Les administracions públiques han de garantir productes accessibles en els serveis que ofereixen i han d'exigir que aquests productes també estiguin disponibles en els serveis que han externalitzat. En aquest darrer cas, correspon a les empreses, les entitats i els organismes que presten aquests serveis públics garantir l'accessibilitat dels productes que posen a disposició de la ciutadania.
2. S'han d'establir per reglament les condicions d'accessibilitat que han de tenir els productes d'ús públic per a facilitar-ne l'ús a les persones amb discapacitat i les mesures perquè els productes de consum incorporin criteris de disseny universal. Així mateix, s'han d'adoptar sistemes que garanteixin a les persones amb discapacitat visual o sordceguesa l'accés a les dades d'especial transcendència, com la identificació i la data de caducitat dels productes, la informació sobre els al·lèrgens dels aliments, la informació més rellevant dels productes perillosos i la informació dels prospectes dels productes farmacèutics.

Capítol V. Accessibilitat dels serveis

Article 24. Definicions

Als efectes del que disposa aquesta llei, s'entén per:

- a) *Serveis públics*: els serveis que presten les administracions públiques, per mitjà de gestió pròpia o aliena, exceptuant-ne els mitjans de transport, que són objecte del capítol III, i els serveis que, no necessàriament prestats per les administracions públiques, s'ofereixen a la comunitat en general i són considerats serveis essencials o d'interès general, entre els quals s'inclouen el subministrament elèctric, d'aigua o de gas i les telecomunicacions.
- b) *Serveis d'ús públic*: els que, independentment de llur titularitat, es posen a disposició del públic i poden ésser contractats o gaudits d'una manera individual o col·lectiva, com ara els serveis de salut, els serveis socials, els serveis educatius, universitaris i de formació tecnicoprofessional, els serveis culturals, els serveis d'hostaleria, els serveis comercials, els serveis d'emergències, els serveis d'informació i de comunicació o els serveis esportius.

Article 25. Condicions d'accessibilitat dels serveis públics

1. Les administracions públiques i els proveïdors de serveis públics han d'oferir serveis accessibles, tant pel que fa a l'ús com pel que fa a la informació que es facilita amb relació a aquests serveis.
2. Les administracions públiques han de vetllar perquè els serveis la gestió dels quals s'ha externalitzat compleixin les condicions d'accessibilitat que siguin establertes per reglament. En aquest cas, les empreses, les entitats i els organismes que presten aquests serveis públics han de garantir que es compleixen aquestes condicions.
3. Les administracions públiques i els proveïdors de serveis públics han d'informar en llurs pàgines web sobre les condicions d'accessibilitat dels serveis que ofereixen i sobre els mitjans de suport disponibles i han de promoure en tots els àmbits l'ús de tecnologies de la informació i la comunicació que facilitin la relació amb les persones amb requeriments específics d'accessibilitat que tenen dificultats per a desplaçar-se o no poden gaudir d'una atenció presencial.

Article 26. Condicions d'accessibilitat dels serveis d'ús públic

1. Els proveïdors de serveis d'ús públic han de proporcionar als usuaris que ho requereixin informació accessible sobre els serveis, que han de tenir disponible en documents en format de lectura fàcil, en sistema Braille, amb lletra ampliada o amb sistemes alternatius.
2. Els proveïdors de serveis d'ús públic que, per les característiques de l'activitat, han de disposar d'una proporció de places, unitats o elements accessibles, han de preveure els mecanismes de gestió adequats per a garantir que aquestes places, aquestes unitats o aquests elements restin disponibles per a les persones a qui van adreçats fins que no s'hagi exhaurit la resta de l'aforament o la capacitat de l'establiment, i han d'oferir uns preus i unes condicions d'accés a les persones amb requeriments específics d'accessibilitat que no les discriminin negativament a l'hora d'emprar el servei.
3. L'exercici del dret d'admissió no es pot emprar per a impedir, restringir o condicionar l'accés de ningú per raó de discapacitat.
4. Els proveïdors de serveis d'ús públic de nova creació han de garantir les condicions d'accessibilitat perquè tothom en pugui fer ús i no es discrimini a ningú per raó de discapacitat.
5. Els proveïdors de serveis d'ús públic existents han d'adoptar les mesures necessàries per a assolir progressivament les millors condicions d'accessibilitat possibles, d'acord amb el principi d'ajustos raonables i, si escau, d'acord amb els plans d'accessibilitat a què fa referència l'article 46.
6. Els mitjans de comunicació audiovisuals han d'incorporar gradualment els sistemes d'audiodescripció, de subtitulació i d'interpretació de la llengua de signes per a fer-ne accessible la programació.
7. Les empreses distribuïdores d'obres cinematogràfiques i audiovisuals han d'incorporar gradualment sistemes de subtitulació i d'audiodescripció i, en el cas de la distribució digital, sistemes d'audionavegació, en els terminis que siguin fixats per reglament.
8. Les entitats financeres han de garantir a les persones amb discapacitat que els sistemes tecnològics siguin accessibles i els serveis que ofereixen respectin la confidencialitat.
9. Els establiments i serveis d'ús públic que siguin determinats per reglament han de tenir a disposició del públic i dels organismes inspectors un document que informi de les condicions d'accessibilitat de què disposen. S'han d'establir per reglament el contingut, les característiques i la tramitació d'aquest document.

Article 27. Formació del personal d'atenció al públic

1. Les administracions públiques han de preveure la formació necessària perquè el personal d'atenció al públic dels serveis que ofereixen o que en depenen tingui els coneixements adequats per a adreçar-se i donar suport a les persones amb diversitat funcional.
2. Els serveis d'ús públic que disposen de plans de formació per al personal d'atenció al públic han d'incloure-hi la formació sobre l'atenció a les persones amb discapacitat i sobre la utilització dels productes de suport que tinguin a disposició dels usuaris.

Article 28. Dret a rebre una atenció personalitzada

1. El personal d'atenció al públic ha de prestar orientació i ajuda personalitzada a les persones amb discapacitat que ho sol·licitin, si es requereix per a poder fer ús del servei.
2. Les administracions públiques han de promoure acords per a avançar en la reducció de les despeses de gestió en la compra en línia per a les persones amb discapacitat.

Capítol VI. Accessibilitat en la comunicació

Article 29. Definicions

Als efectes del que disposa aquesta llei, s'entén per:

CVE-DOGC-A-14303077-2014

a) *Comunicació*: el procés en què s'intercanvia informació entre un emissor i un receptor. En funció del sentit per mitjà del qual es percep el missatge, la comunicació pot ésser:

1r. *Auditiva*: comunicació en la qual el missatge es percep per mitjà del sentit de l'oïda.

2n. *Tàctil*: comunicació en la qual el missatge es percep per mitjà del sentit del tacte. Inclou el sistema de lectoescriptura Braille, els símbols i gràfics en relleu, les lletres majúscules al palmell de la mà, l'alfabet dactilològic tàctil o al palmell de la mà i la llengua de signes amb suport tàctil.

3r. *Visual*: comunicació en la qual el missatge es percep per mitjà del sentit de la vista. Inclou el sistema gràfic alfabètic i simbòlic, que és el sistema que es representa per mitjà de signes, lletres, grafismes, símbols i altres representacions similars en qualsevol tipus de suport material, electrònic o telemàtic; els senyals lluminosos, que són els rètols lluminosos o llums que avisen de perill o emergència al territori, en l'edificació i en el transport, i la llengua de signes.

b) *Llengües orals*: els sistemes de comunicació verbal que tenen transcripció escrita, propis d'una comunitat de persones. Són les llengües emprades per les persones sordes o sordcegues que es comuniquen oralment.

c) *Llengües de signes*: els sistemes lingüístics de modalitat gestual i visual propis de les persones sordes signants, que també usen, amb diferents adaptacions segons llur situació sensorial, les persones sordcegues.

d) *Llengües de signes amb el suport de les mans o a distància*: els sistemes lingüístics de les persones sordcegues, en què la comunicació es fa per mitjà d'un guia intèrpret o un mediador en sordceguesa. S'usa el sistema dactilològic, el sistema de signes amb suport tàctil, el tacte i la proximitat entre ambdues persones.

e) *Mitjans de suport a la comunicació oral*: els mètodes específics per a estimular l'audició i els recursos tecnològics emprats per les persones sordes o sordcegues que permeten l'accés a l'audició, la comprensió i l'expressió verbal i escrita de la llengua oral. Aquests mitjans inclouen els audiòfons, els implants auditius, les emissores de freqüència modulada, els bucles o anells magnètics, la subtitulació i la lectura labial.

f) *Productes de suport a la comunicació visual*: els mètodes específics per a facilitar a les persones amb discapacitat visual la percepció i la comprensió de la informació visual. S'hi inclouen els productes següents:

1r. *Productes de suport òptics i electrònics*: dispositius basats en un sistema òptic o electrònic que amplien o apropen les imatges i permeten d'optimitzar el rendiment visual de les persones amb baixa visió.

2n. *Productes de suport que transformen la informació visual en llenguatge sonor*: dispositius, equips, instruments, recursos tecnològics, programari i qualsevol altra ajuda que transformi la informació visual en llenguatge sonor i faciliti a les persones amb discapacitat visual l'accés a aquesta informació.

3r. *Productes de suport que transformen la informació visual en informació tàctil*: dispositius, equips, instruments, recursos tecnològics, programari i qualsevol altra ajuda que transformi la informació visual en informació tàctil i faciliti a les persones amb discapacitat visual l'accés a aquesta informació.

g) *Modalitat educativa oral*: el tipus d'escolarització ordinària per als alumnes amb discapacitat auditiva en què la llengua vehicular de comunicació i d'aprenentatge és exclusivament la llengua oral i escrita.

h) *Modalitat educativa bilingüe*: el projecte educatiu en què coexisteixen la llengua de signes catalana, com a matèria d'estudi i llengua vehicular en la comunicació i l'accés al currículum escolar, i les llengües orals i escrites oficials, que també són objecte d'aprenentatge.

i) *Materials de lectura fàcil*: els que han estat elaborats a partir de les directrius internacionals d'Inclusion Europe, xarxa europea de representació de les persones amb discapacitat intel·lectual, i de l'IFLA, federació internacional d'associacions de biblioteques, i que promouen una simplificació dels textos amb l'objectiu de fer-los accessibles a tota la ciutadania, simplificació que consisteix en la utilització d'un llenguatge planer i directe, un contingut assequible per als destinataris i un disseny que harmonitzi contingut i formes.

Article 30. Drets de les persones amb discapacitat auditiva que es comuniquen en llengua oral

Es reconeix la modalitat de llengua oral i els mitjans de suport a la comunicació oral com el sistema majoritàriament emprat per a la comunicació per les persones sordes o sordcegues, i el dret d'aquestes persones i de llurs famílies o tutors de decidir lliurement l'aprenentatge i la utilització de la llengua oral i dels mitjans de suport a la comunicació oral.

CVE-DOGC-A-14303077-2014

Article 31. Drets de les persones amb discapacitat auditiva que es comuniquen en llengua de signes

Es reconeix la llengua de signes catalana com la llengua de les persones sordes o sordcegues signants a Catalunya, d'acord amb el que estableix la legislació de la llengua de signes catalana i la normativa d'accessibilitat que la complementa.

Article 32. Condicions d'accessibilitat en la comunicació en l'àmbit de l'ensenyament

1. El departament competent en matèria d'ensenyament ha de garantir als alumnes amb discapacitat sensorial, sia auditiva, sia visual, sia auditiva i visual alhora, i també als alumnes amb dificultats de lectura o de comprensió greus, un procés educatiu en les condicions adequades que tinguin en compte la diversitat funcional i permeti d'ajustar l'accés a la comunicació i el currículum a les necessitats de cada cas.

2. Amb relació als alumnes amb discapacitat, el departament competent en matèria d'ensenyament:

a) Ha de garantir a les famílies o els tutors dels infants amb discapacitat auditiva la informació sobre les modalitats educatives per a llur escolarització, perquè puguin escollir lliurement entre la modalitat educativa oral o la bilingüe en els centres que es determinin, i ha de garantir l'aprenentatge i l'ús de la modalitat escollida.

b) Ha de garantir l'aprenentatge i l'ús del sistema de lectoescriptura en Braille als alumnes cecs, als alumnes sordcecs i als alumnes amb discapacitat visual greu, en els casos en què es valori com a adequat, i ha de garantir les adaptacions necessàries perquè les aules compleixin les condicions que permetin als alumnes amb baixa visió d'aprendre en sistemes de lectoescriptura tinta i visuals, d'acord amb les circumstàncies i les necessitats dels alumnes amb discapacitat visual.

c) Ha de garantir l'accés a materials educatius en format de lectura fàcil i amb lletra ampliada als alumnes que tenen dificultats de lectura degudes a discapacitats cognitives, trastorns de l'aprenentatge o altres factors causals, i ha de garantir que els professionals que han d'atendre aquests alumnes coneixen les estratègies d'aprenentatge i les ajudes tècniques adequades per a aquests casos.

3. El departament competent en matèria d'ensenyament ha de difondre el respecte a les persones sordes o sordcegues que es comuniquen en llengua oral i el coneixement i l'existència d'aquesta modalitat i dels mitjans de suport a la comunicació oral, lingüístics i tecnològics, i ha d'establir plans de formació específics per a garantir que el personal docent i els professionals que han d'atendre els alumnes amb discapacitat sensorial, sia discapacitat auditiva, sia discapacitat visual, sia sordceguesa, tinguin la formació adequada.

4. El Govern ha de prioritzar acords de recerca amb les universitats i l'Institut d'Estudis Catalans sobre l'aprenentatge del català per a les persones sordes que es comuniquen oralment, sens perjudici de poder acordar-ne amb altres institucions o entitats que també facin recerca en aquest àmbit.

5. El Govern ha de garantir el compliment del que disposen els apartats 3 i 4 per a les persones sordes o sordcegues signants, d'acord amb el que estableix la Llei 17/2010, del 3 de juny, de la llengua de signes catalana.

6. Les administracions públiques poden cooperar amb les universitats i els centres d'ensenyament no reglats i les entitats associatives per a facilitar l'ús de la llengua oral, dels mitjans de suport a la comunicació oral i de la llengua de signes catalana.

7. El Govern ha de promoure acords amb les universitats per a fomentar la recerca de noves metodologies pedagògiques per a les persones amb discapacitat i la recerca en l'àmbit de les tecnologies emergents en matèria d'accessibilitat.

Article 33. Accessibilitat en la comunicació en la relació amb les administracions públiques i amb els proveïdors de serveis públics

1. Les administracions públiques han de garantir el dret a l'ús de la llengua oral i els mitjans de suport a la comunicació oral perquè les persones sordes que es comuniquen oralment puguin accedir als serveis públics en condicions d'igualtat d'acord amb la normativa d'accessibilitat que ho reguli.

2. Les administracions públiques han de garantir el dret d'ús de la llengua de signes catalana i han d'establir les condicions per a l'aprenentatge, la docència, la recerca i la interpretació en aquesta llengua, d'acord amb el que disposa la Llei 17/2010, del 3 de juny, de la llengua de signes catalana.

3. Les administracions públiques i els proveïdors de serveis públics han de facilitar a les persones amb

CVE-DOGC-A-14303077-2014

discapacitats sensorials que ho requereixin l'accés a la informació, especialment la més rellevant, mitjançant la utilització de sistemes i mitjans que combinin la comunicació auditiva, la tàctil i la visual. També han de promoure que textos d'interès públic i formularis d'ús freqüent s'ofereixin en format de lectura fàcil, en sistema Braille, amb lletra ampliada o amb altres sistemes alternatius, i que les targetes acreditatives de la condició d'usuaris de serveis públics incorporin el sistema Braille i la lletra ampliada per facilitar-ne la identificació.

4. Les administracions públiques i els proveïdors de serveis públics han de fer accessible la informació que proporcionen per mitjà d'Internet. Les pàgines web han de complir, com a mínim, el nivell d'accessibilitat que es determini i han de contenir la informació referent a aquest nivell i la data en què es va fer la darrera revisió de les condicions d'accessibilitat. S'han d'incorporar, progressivament, a les tecnologies de la informació i la comunicació que s'empren, els avenços i els sistemes nous que afavoreixen l'accessibilitat en la comunicació.

Article 34. Condicions d'accessibilitat dels elements d'informació i de senyalització

1. Els espais i els serveis d'ús públic han de disposar dels elements d'informació i de senyalització, tant als espais interiors com exteriors, que permetin a les persones amb discapacitat de percebre la informació rellevant d'una manera autònoma, i han de disposar també dels mitjans de suport adequats per a facilitar-los la comunicació i la interacció bàsiques i essencials per a l'ús del servei o l'espai esmentats.

2. Els estudis de seguretat i els plans d'emergències dels espais i els serveis han de determinar els procediments d'avís i els mitjans de suport necessaris per a les persones amb discapacitat.

3. S'han de determinar per reglament les condicions d'accessibilitat que els elements d'informació i de senyalització dels espais i els serveis d'ús públic han de complir en cada cas, segons que siguin existents o s'instal·lin de nou.

Capítol VII. Accessibilitat de les activitats culturals, esportives i de lleure

Article 35. Condicions d'accessibilitat de les activitats culturals, esportives i de lleure

1. Les activitats culturals, esportives o de lleure i els actes públics de naturalesa anàloga han de garantir les suficients condicions d'accessibilitat en la comunicació, progressivament, perquè les persones amb discapacitat física, sensorial o intel·lectual puguin gaudir-ne, comprendre'ls i participar-hi, si s'escau, i han d'oferir la informació mitjançant un llenguatge entenedor, d'acord amb el que sigui determinat per reglament segons el tipus d'activitat.

2. L'Administració ha d'establir acords per a posar en pràctica plans d'accessibilitat en cadascun dels sectors culturals, esportius o de lleure, els quals han de referir-se tant a l'accessibilitat en l'edificació i en la comunicació com als continguts o l'oferta dels serveis, i han de determinar per a cada cas quin són els mitjans de suport necessaris. Aquests plans d'accessibilitat han de determinar la progressivitat dels objectius en cadascun dels àmbits i han de fixar els terminis per a assolir-los, garantint una oferta mínima, basada en criteris de diversitat cultural i d'equilibri territorial. Aquests plans s'han d'elaborar amb la participació dels agents implicats i han d'establir mecanismes de seguiment i d'avaluació.

3. Sens perjudici del que estableix l'apartat 2, el Govern ha d'establir per reglament els criteris mínims que han de complir els equipaments i serveis culturals, esportius i de lleure pel que fa a l'accessibilitat.

4. Els proveïdors dels serveis culturals, esportius i de lleure, tant dels públics com dels privats, han de garantir una difusió correcta de l'oferta destinada a les persones amb discapacitat.

Capítol VIII. Manteniment de l'accessibilitat

Article 36. Definicions

Als efectes del que disposa aquesta llei, s'entén per:

a) *Manteniment de l'accessibilitat*: el conjunt de procediments de revisió, de detecció de problemes i d'actuació perquè els espais, els serveis o les instal·lacions romanguin accessibles al llarg del temps i hi hagi un

CVE-DOGC-A-14303077-2014

manteniment suficientment continuat dels elements necessaris perquè les condicions d'accessibilitat no minvin o desapareguin. El manteniment de l'accessibilitat ha de tenir caràcter preventiu i correctiu.

b) *Manteniment preventiu de l'accessibilitat*: el conjunt d'actuacions periòdiques i planificades que cal fer per a evitar la deterioració dels elements implicats en les condicions d'accessibilitat i garantir-ne el funcionament òptim.

c) *Manteniment correctiu de l'accessibilitat*: les actuacions no programades per a resoldre les anomalies o els problemes de funcionament que puguin sorgir i suscitar conflictes en les condicions d'accessibilitat dels elements afectats.

d) *Pla de manteniment de l'accessibilitat*: el document que estableix la programació de les actuacions necessàries per al manteniment preventiu de l'accessibilitat dels espais i els edificis i prescriu les actuacions que s'han d'emprendre en cas que en calgui un manteniment correctiu.

Article 37. Manteniment de l'accessibilitat als edificis i els espais de titularitat pública

1. Les administracions responsables dels edificis, espais naturals i espais urbans d'ús públic han de mantenir en correcte estat els elements que en garanteixen l'accessibilitat, d'acord amb la normativa, i han de disposar d'un pla de manteniment de l'accessibilitat.

2. Les intervencions de reforma i de modificació dels espais d'ús públic i les activitats que s'hi programen en cap cas no poden comportar un menyscabament en les condicions d'accessibilitat prèvies.

3. Els plecs de clàusules tècniques dels contractes de manteniment de les infraestructures que duguin a terme les administracions públiques han d'establir la necessitat de tenir un pla que especifiqui les condicions de manteniment preventiu i correctiu pel que fa als elements que garanteixen les condicions d'accessibilitat adequades.

4. Les administracions públiques han d'establir els mecanismes pertinents d'inspecció, control, denúncia i sanció, si escau, per a fer efectiu el que disposa aquest article.

Article 38. Manteniment de l'accessibilitat als edificis i els espais de titularitat privada

1. Correspon al titular de l'activitat o, en el cas dels edificis d'ús privat, al propietari o la comunitat de propietaris mantenir en un estat correcte els elements que fan possible complir les condicions d'accessibilitat als espais d'ús públic o comunitari establertes per aquesta llei i per la corresponent normativa de desplegament.

2. Les administracions públiques, en exercici de llurs facultats de gestió d'activitats i usos i d'atorgament, renovació o revocació de llicències, han d'establir els mecanismes pertinents d'inspecció, control, denúncia i sanció, si escau, per a fer efectiu el compliment de les prescripcions de l'apartat 1.

Article 39. Contingut del llibre de l'edifici en matèria d'accessibilitat

El llibre de l'edifici a què fa referència l'article 25 de la [Llei 18/2007, del 28 de desembre, del dret a l'habitatge](#), ha de contenir els requeriments en matèria d'accessibilitat, les solucions executades, les condicions d'ús i les accions necessàries perquè es mantinguin les condicions d'accessibilitat. En el cas dels edificis d'habitatges, aquesta informació s'ha d'incloure en el manual d'ús i manteniment que forma part del document d'especificacions tècniques.

Article 40. Manteniment de l'accessibilitat del transport públic de viatgers

Les administracions públiques i les empreses proveïdores de serveis de transport públic de viatgers han d'incloure en llurs plans de gestió les actuacions necessàries per a garantir el manteniment de les condicions d'accessibilitat que corresponguin.

Article 41. Manteniment de l'accessibilitat als productes i els serveis d'ús públic

Els propietaris i els proveïdors de productes i serveis d'ús públic han d'adoptar les mesures pertinents per a

mantenir-ne les condicions d'accessibilitat.

Capítol IX. Plans d'accessibilitat

Article 42. Contingut dels plans d'accessibilitat

1. Les administracions públiques han d'elaborar plans d'accessibilitat, en l'àmbit de les pròpies competències, que identifiquin i planifiquin les actuacions necessàries perquè el territori, els edificis, els mitjans de transport, els productes, els serveis i la comunicació assoleixin, per mitjà d'ajustos raonables, les condicions d'accessibilitat establertes per aquesta llei i per la corresponent normativa de desplegament. Les administracions poden incloure l'elaboració d'aquests plans en els contractes de serveis que subscriuguin amb les entitats que gestionin serveis públics en règim de concessió.

2. Els plans d'accessibilitat elaborats pels ens locals i els departaments de la Generalitat han de contenir una diagnosi de les condicions existents; determinar les actuacions necessàries per a fer accessibles els àmbits esmentats en l'apartat 1 que són de llur competència; establir criteris de prioritat que permetin de decidir quines actuacions s'han d'executar en diferents períodes; definir les mesures de control, de seguiment, de manteniment i d'actualització necessàries per a garantir que, una vegada assolides les condicions d'accessibilitat, perdurin al llarg del temps, i establir el termini màxim per a llur revisió, d'acord amb els criteris que siguin establerts per reglament.

3. Cada municipi ha de tenir un pla municipal d'accessibilitat que ha d'incloure tots els àmbits i els territoris de la seva competència. Aquest pla d'accessibilitat, si l'ens local ho considera pertinent, es pot integrar en altres documents anàlegs, sia de tipus general, com ara el Pla d'actuació municipal, sia de tipus sectorial, com el Pla de mobilitat urbana. El Pla municipal d'accessibilitat pot incorporar el Pla de manteniment dels espais i els edificis de titularitat pública a què fa referència l'article 37 o fer referència al seu desenvolupament en documents específics, en funció de la complexitat del contingut. Així mateix, el Pla municipal d'accessibilitat es pot completar amb plans sectorials que regulin actuacions en matèria d'accessibilitat en altres àmbits de gestió municipal.

4. Els municipis limítrofs amb menys de deu mil habitants cadascun poden optar per redactar un pla d'accessibilitat conjunt d'àmbit supramunicipal. En aquest supòsit, correspon a cadascun dels municipis l'aprovació del pla i l'execució de les actuacions que afecten el seu territori.

5. Les administracions locals han de garantir un procés participatiu de la ciutadania, especialment dels diferents col·lectius de persones amb discapacitat, en l'elaboració dels plans municipals d'accessibilitat. El document aprovat ha d'incloure la informació sobre aquest procés.

Article 43. Execució i revisió dels plans d'accessibilitat

1. L'Administració de la Generalitat ha de destinar anualment una part del seu pressupost d'inversió directa a suprimir les barreres a l'accessibilitat existents en els edificis d'ús públic de la seva titularitat o sobre els quals disposa, per qualsevol títol, del dret d'ús.

2. Cada departament de la Generalitat ha d'incloure en la seva memòria anual les actuacions destinades al compliment del que disposa l'apartat 1, les quals s'han de recollir en un informe que s'ha de presentar al departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat.

3. Els ens locals han de destinar una part de llur pressupost anual a les actuacions de supressió de barreres a l'accessibilitat previstes en el pla d'accessibilitat respectiu i, si disposen d'un pla d'actuació municipal, aquest ha d'incloure aquestes actuacions.

4. Els plans d'accessibilitat s'han de sotmetre a revisió en els supòsits següents:

- a) En complir-se el termini que estableixi cada pla.
- b) Si s'aproven modificacions legislatives que n'afecten significativament el contingut.
- c) Si esdevé necessari per a poder complir els objectius que determini cada pla.

5. Els plans municipals d'accessibilitat s'han de revisar en cas de revisió global del planejament urbanístic

general.

6. Els plans d'accessibilitat poden ésser objecte de modificacions parcials i poden incorporar noves actuacions o modificar la programació, si es considera necessari.

Article 44. Publicitat i informació sobre els plans d'accessibilitat

1. Les administracions públiques han de fer públics llurs plans d'accessibilitat per Internet o, en cas d'una dificultat motivada, per qualsevol altre mitjà que permeti d'accedir-hi, emprant els mecanismes per a garantir la participació ciutadana, tant a les persones interessades com a les entitats associatives de representació dels col·lectius de persones amb discapacitat.

2. Les administracions locals han d'informar el departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat sobre l'aprovació dels plans d'accessibilitat i llurs revisions, i també de les dades que se'ls requereixin per a dur a terme el seguiment de l'execució d'aquests plans.

Article 45. Plans d'accessibilitat dels espais naturals

Els ens i els organismes encarregats de la gestió dels espais naturals d'ús públic han d'elaborar plans d'accessibilitat que estableixin els terminis per a l'adaptació gradual d'aquests espais a les condicions d'accessibilitat i planifiquin les mesures que s'han d'adoptar.

Article 46. Plans d'accessibilitat dels serveis i equipaments d'ús públic i dels centres de treball de gran afluència

1. Els proveïdors dels serveis d'ús públic, en els supòsits que siguin determinats per reglament, atenent la dimensió, les característiques o la rellevància social del servei, han d'elaborar plans d'accessibilitat als serveis que presten.

2. Els equipaments o establiments d'ús públic i centres de treball de titularitat privada amb alta afluència de persones han de disposar de plans d'accessibilitat en els supòsits que siguin determinats per reglament, atenent-ne la superfície i l'ocupació i tenint en compte la rellevància de l'activitat. Aquests plans han de referir-se tant a l'adaptació de les instal·lacions i els equipaments com a la formació del personal i a l'actualització dels plans de desplaçament d'empresa o de mobilitat.

Títol IV. Targeta d'aparcament per a persones amb discapacitat

Article 47. Conceptes generals

1. La targeta d'aparcament per a persones amb discapacitat és el document públic que acredita el dret de la persona que n'és titular a gaudir de facilitats de circulació, d'estacionament i d'aparcament per al vehicle automòbil en què es desplaça, inclosos els vehicles de transport adaptat de viatgers, d'acord amb les condicions que siguin establertes per reglament.

2. La targeta d'aparcament per a persones amb discapacitat és personal i intransferible, i no és vàlida cap reproducció del document original.

3. Les places d'aparcament reservades per a persones amb discapacitat són espais d'aparcament destinats a l'ús de les persones titulars de la targeta d'aparcament que regula aquest títol. Aquestes places han de tenir unes característiques i unes dimensions adequades a llur funció i han d'estar senyalitzades degudament.

4. Les places d'aparcament reservades per a persones amb discapacitat poden ésser d'ús general, a disposició de qualsevol dels titulars de la targeta a què fa referència l'article 47.1, o d'ús individual, destinades a l'ús exclusiu d'un titular determinat de la targeta esmentada, d'acord amb els requisits que siguin establerts per reglament. Les places d'ús individual estan reservades a l'ús exclusiu del titular de la targeta i serveixen únicament per als vehicles que constin en l'autorització.

Article 48. Beneficiaris

Poden ésser beneficiàries de la targeta d'aparcament per a persones amb discapacitat les persones que superin el barem de mobilitat reduïda que sigui establert per la normativa reguladora de la qualificació i el reconeixement del grau de discapacitat, les altres persones físiques que compleixin els requisits que siguin establerts per reglament i les persones jurídiques o entitats que prestin el servei de transport adaptat de viatgers.

Article 49. Àmbit d'aplicació

1. La targeta d'aparcament per a persones amb discapacitat s'ha d'ajustar al model comunitari uniforme establert per la normativa europea, de manera que serveixi als titulars d'una targeta expedida a Catalunya per a acreditar arreu del territori de la Unió Europea llur dret a gaudir de les facilitats reconegudes per la targeta anàloga d'àmbit europeu.

2. Els drets a què fa referència l'article 47.1 s'apliquen a totes les persones que circulin pel territori de Catalunya que siguin titulars de targetes d'aparcament anàlogues expedides fora de Catalunya de conformitat amb el model comunitari uniforme establert per la normativa europea.

Article 50. Competències de les administracions públiques

1. El departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat ha d'establir les modalitats de targetes d'aparcament per a persones amb discapacitat i n'ha de regular l'ús.

2. El departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat ha de fixar per a tot l'àmbit territorial de Catalunya, amb relació a la reserva de places per a persones amb discapacitat, les condicions generals per a la concessió de places d'ús individual. L'Administració local pot establir condicions addicionals en la regulació d'aquestes places.

3. L'Administració local ha de concedir la targeta a què fa referència l'article 47.1 a les persones amb discapacitat que la sol·licitin i en puguin ésser beneficiàries d'acord amb l'article 48, perquè puguin emprar les places d'aparcament reservades per a aquestes persones i gaudir dels altres drets que confereix la targeta.

4. Les administracions locals han de vetllar, per mitjà de les accions de seguiment i de vigilància que considerin pertinents, per l'ús correcte de les targetes d'aparcament per a persones amb discapacitat, han d'adoptar les mesures necessàries per a evitar-ne un mal ús o un ús fraudulent i han d'establir les sancions que escaiguin.

Article 51. Registre

1. Cada ens local que concedeixi i gestioni targetes d'aparcament per a persones amb discapacitat n'ha de tenir un registre i ha de facilitar al departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat les dades que se li requereixin per a fer-ne el seguiment i el control.

2. Les targetes d'aparcament per a persones amb discapacitat s'han de numerar seguint els criteris de codificació que siguin establerts pel departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat amb caràcter general per a tot el territori de Catalunya.

3. Les administracions públiques han d'emprar els mecanismes pertinents per a compartir les dades necessàries per a la gestió de les targetes d'aparcament per a persones amb discapacitat, garantint en tot cas la protecció de les dades personals.

Article 52. Ús de la targeta d'aparcament i de les places reservades

1. Es considera ús fraudulent de la targeta d'aparcament per a persones amb discapacitat:

a) El fet d'emprar-la en absència del titular.

b) El fet d'emprar una targeta amb dades manipulades o una reproducció o una falsificació del document original.

c) El fet de reproduir o falsificar targetes destinades a la comercialització.

CVE-DOGC-A-14303077-2014

2. L'ús fraudulent de la targeta d'aparcament per a persones amb discapacitat pot comportar la instrucció d'un expedient sancionador d'acord amb el règim sancionador que estableix el títol VII, sens perjudici que pugui ésser constitutiu d'altres infraccions administratives o penals.

Títol V. De la promoció i la formació

Article 53. Ajuts a les actuacions de promoció de l'accessibilitat

1. El Govern i les administracions públiques han de destinar partides de cada exercici pressupostari a actuacions de promoció de l'accessibilitat i de supressió de barreres a l'accessibilitat, en llurs àmbits de competència, i han de vetllar perquè els col·lectius en situació d'especial vulnerabilitat o en risc d'exclusió social tinguin accés als productes de suport.

2. Poden ésser beneficiaris de les mesures de foment a què fa referència l'apartat 1 persones físiques o jurídiques i ens locals.

3. En el cas de programes específics destinats a finançar actuacions dels ens locals, en poden gaudir els ens locals que hagin aprovat el pla municipal d'accessibilitat, d'acord amb el que estableix l'article 42. Les actuacions programades en el pla municipal d'accessibilitat corresponent tenen prioritat per a la concessió dels ajuts.

4. Els departaments de la Generalitat, en l'àmbit respectiu de competències, han de determinar l'assignació i la gestió dels recursos a què fa referència l'apartat 1 i han d'incloure en llurs programes de promoció, de foment o d'ajuts línies de suport a actuacions en matèria d'accessibilitat.

5. Els departaments de la Generalitat han d'incloure en la memòria anual les actuacions de promoció de l'accessibilitat dutes a terme, i les han de recollir en un informe que han de traslladar al departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat.

6. El Govern ha de tenir en compte el compliment del que estableix aquesta llei i, igualment, els esforços suplementaris a què fa referència l'article 55 en l'atorgament de les subvencions destinades als ens locals i a les empreses privades o entitats sense ànim de lucre.

Article 54. Mesures de promoció, de foment i de sensibilització

1. Les administracions públiques han de promoure mesures de suport i establir mesures d'acció positiva a favor de les persones amb discapacitat i per a la supressió de barreres a l'accessibilitat.

2. Les administracions públiques han de promoure la recerca, el desenvolupament i la innovació en matèria d'accessibilitat amb l'objectiu d'incrementar l'autonomia personal i la seguretat de les persones amb discapacitat, especialment amb relació a la via pública i l'habitatge.

3. La Generalitat, en l'àmbit de les seves competències, ha de promoure la sensibilització de la ciutadania en matèria d'accessibilitat i ha de fomentar el concepte de l'accessibilitat com un valor social i universal.

Article 55. Distintiu de qualitat

El Govern ha de crear un distintiu o segell de qualitat per a identificar i reconèixer els establiments, espais o municipis que assoleixin condicions d'accessibilitat notables, més enllà dels requeriments normatius, pel que fa a la supressió de les barreres a l'accessibilitat, l'adequació dels serveis i dels continguts i la formació del personal. Aquest distintiu o segell s'ha de regular per reglament, que ha d'establir si més no els diferents nivells de categorització, el format del distintiu i la forma d'obtenir-lo. El Govern pot establir vies d'ajuts o ofertes formatives per a facilitar l'obtenció d'aquest distintiu i, d'acord amb el que estableix l'article 53.6, ha de considerar aquest reconeixement a l'hora d'atorgar altres subvencions o ajuts.

Article 56. Informació i assessorament

CVE-DOGC-A-14303077-2014

El departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat ha de facilitar a les persones amb diversitat funcional, als agents socials i a les altres persones que ho sol·licitin assessorament i informació sobre l'àmbit de l'accessibilitat i sobre la utilització de mitjans de suport i llur adequació a les necessitats específiques.

Article 57. Campanyes educatives i formació

1. L'Administració de la Generalitat ha de dur a terme campanyes informatives i educatives amb relació a l'accessibilitat, tant de caràcter general, adreçades a tota la ciutadania, com de caràcter específic, adreçades als empresaris, els projectistes, els dissenyadors i els estudiants d'ensenyaments tècnics superiors relacionats amb l'accessibilitat, orientades a fer conèixer les necessitats i les capacitats de les persones amb discapacitat i a conscienciar de la importància d'assolir en tots els àmbits les condicions d'accessibilitat.

2. Les administracions públiques han de dur a terme les mesures de formació necessàries perquè els gestors i els tècnics que hi presten servei tinguin els coneixements adequats en matèria d'accessibilitat.

Article 58. L'accessibilitat en els plans d'estudi

La Generalitat ha de vetllar perquè els plans d'estudi dels ensenyaments universitaris i de formació professional i ocupacional relacionats amb el territori, l'edificació, els mitjans de transport, els productes, els serveis i la comunicació incorporin continguts que garanteixin el coneixement i les competències en matèria d'accessibilitat i de disseny universal, i pot promoure amb aquest objectiu convenis i acords amb les universitats públiques i privades.

Títol VI. De les mesures d'intervenció, de control i d'avaluació

Article 59. Supressió de barreres a l'accessibilitat en edificis d'habitatges

1. Els elements necessaris per a la instal·lació d'ascensors en edificis existents, inclosos vestíbuls, replans i accessos als habitatges, o qualsevol altre element que tingui per finalitat la supressió de barreres arquitectòniques, no són computables als efectes d'ocupació de sòl, volum edificable ni distàncies mínimes entre edificacions contigües o límits de parcel·la en els supòsits i les condicions que estableix la legislació urbanística.

2. Les comunitats de propietaris sotmeses al règim de propietat horitzontal poden exigir la constitució de servituds permanents sobre elements d'ús privatiu diferents de l'habitatge estricte si són indispensables per a l'execució dels acords de supressió de barreres arquitectòniques adoptats per la junta i els espais ocupats per la servitud no inutilitzen funcionalment les finques afectades. En aquest supòsit, la comunitat de propietaris ha de rescabalar dels danys i el menyscabament que es causin en els elements privatis o comuns afectats.

3. Les administracions públiques, amb l'acord previ de la comunitat de propietaris, i a instància d'aquesta, poden exercir, en el cas que el propietari de l'element privatiu no permeti l'execució de les obres o la constitució de la servitud, la potestat expropiadora si aquesta actuació és imprescindible perquè l'accés als habitatges des de la via pública tingui unes condicions d'accessibilitat adequades a les persones que hi resideixen. En aquest supòsit, la comunitat de propietaris serà la beneficiària de l'expropiació i haurà d'indemnitzar les persones afectades per aquesta i costejar les obres. S'han d'establir per reglament les condicions per a aplicar aquest supòsit.

Article 60. Intervenció administrativa en edificis d'habitatges

1. Sens perjudici de les determinacions del dret civil català, si els propietaris o titulars d'un dret possessori sobre un habitatge, o les persones amb qui conviu, tenen alguna discapacitat i no obtenen l'acord de la comunitat o l'autorització del propietari per a executar obres d'accessibilitat, poden instar la intervenció del departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat perquè adopti les mesures necessàries que garanteixin llurs drets, per mitjà del procediment i en els termes que siguin establerts per reglament.

2. En tots els casos, el procediment a què fa referència l'apartat 1:

CVE-DOGC-A-14303077-2014

- a) Ha de garantir l'audiència als interessats en el procediment.
 - b) Ha de tenir en compte la normativa vigent sobre accessibilitat, i també la proporcionalitat entre les obres i la causa que les motiva, d'acord amb el que estableix l'article 3.p.
3. Per a executar les obres que estableix aquest article, els interessats poden sol·licitar els ajuts o les subvencions disponibles.
4. La intervenció administrativa del departament competent en matèria d'accessibilitat a què fa referència l'apartat 1 s'ha de desenvolupar sens perjudici de l'obligatorietat de tramitar les llicències i els permisos d'obra que siguin preceptius.

Article 61. Control administratiu previ

1. La concessió de visats, de llicències i d'autoritzacions amb relació als serveis i els establiments d'ús públic, i les inscripcions als registres corresponents, s'han de subjectar als preceptes d'aquesta llei i a la corresponent normativa de desplegament.
2. La verificació del compliment de les condicions d'accessibilitat l'ha de dur a terme l'òrgan o la unitat competent per a resoldre els procediments administratius de concessió de visats, autoritzacions o llicències, o les entitats que en tenen atribuïda la gestió.
3. Són instruments bàsics de control del compliment de les condicions d'accessibilitat que exigeix la normativa vigent:
 - a) Els visats i altres documents d'idoneïtat dels projectes i les documentacions tècniques que tenen per objecte comprovar la correcció i la integritat formal de llur contingut, elaborats pels col·legis professionals competents, tant si s'elaboren obligatòriament com si tenen caràcter voluntari.
 - b) Les llicències i les autoritzacions atorgades per les administracions públiques o els organismes als quals se n'ha encomanat la gestió.
 - c) Els plecs de condicions tècniques dels contractes administratius, els quals han de contenir les clàusules específiques necessàries perquè es compleixin les normes d'accessibilitat.
 - d) Els plans de desplaçament d'empresa o els plans de mobilitat als centres de treball que són objecte de control per part de l'Administració pública.
4. Els documents que subscriuen els interessats han d'incloure, en el cas de les activitats sotmeses al règim de comunicació prèvia, l'acreditació o la declaració responsable del compliment de les condicions que estableix la normativa d'accessibilitat vigent.

Article 62. Control administratiu posterior

1. Les administracions públiques competents per a fer actuacions de control posterior han de comprovar que es compleix la normativa d'accessibilitat. Així mateix, el departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat pot dur a terme actuacions de control posterior en el marc de les seves funcions i crear comissions interadministratives per a aquesta finalitat.
2. En el cas que s'executin obres arquitectòniques que no s'ajustin al projecte autoritzat i que puguin incomplir les condicions d'accessibilitat, i sens perjudici de l'aplicació del règim sancionador corresponent, s'ha d'instruir el procediment que estableix la legislació vigent perquè els interessats adoptin les mesures necessàries per a adequar-les a la normativa d'accessibilitat.
3. Els fets constatats en l'exercici de la funció inspectora tenen valor probatori si es formalitzen en un document públic, en el qual cal fer constar, com a mínim, les dades següents:
 - a) La data, l'hora i el lloc de les actuacions.
 - b) La identificació de la persona que actua en funcions inspectores.
 - c) La identificació de l'entitat, el servei o l'edifici inspeccionats, el nom de la persona en presència de la qual es duu a terme la inspecció i la descripció del vincle o la relació que aquesta persona té amb l'objecte de la inspecció.
 - d) La descripció dels fets i les circumstàncies materials i formals que hi concorren i també de la infracció o les

CVE-DOGC-A-14303077-2014

infraccions que es poden estar cometent, i s'ha de deixar constància del precepte que es pot entendre vulnerat per cadascuna de les accions o les omissions que es constaten durant la inspecció.

Article 63. Mecanismes d'avaluació

1. El Consell per a la Promoció de l'Accessibilitat, als efectes de l'avaluació del compliment d'aquesta llei, ha d'elaborar un informe de periodicitat igual o inferior a tres anys que reculli les dades significatives amb relació al desplegament i l'aplicació de la llei i els avenços obtinguts, i amb relació a les queixes i reclamacions presentades, amb la participació de les entitats i les institucions afectades. Aquest informe es pot complementar amb informes específics referits a aspectes concrets, com ara l'aprovació i l'execució dels plans municipals d'accessibilitat, i ha d'ésser lliurat al Parlament, perquè hi sigui presentat i debatut en la comissió corresponent.

2. L'elaboració de l'informe a què fa referència l'apartat 1 s'estableix sense perjudici de l'avaluació interna que sobre el compliment d'aquesta llei duguin a terme les administracions afectades.

Article 64. Denúncies

1. Tothom que tingui coneixement de la comissió d'alguna infracció de l'ordenament en matèria d'accessibilitat pot formalitzar una denúncia davant de l'òrgan competent.

2. Si la persona denunciant no pot determinar l'òrgan davant del qual s'ha de formalitzar la denúncia, pot presentar-la al departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat perquè la tramiti.

Article 65. Solucions alternatives

Si es donen circumstàncies específiques que no permeten que un espai, un servei o una instal·lació pugui assolir el compliment estricte de la normativa d'accessibilitat sense requerir mitjans tècnics o econòmics que comportin una càrrega desproporcionada, les administracions públiques que han d'atorgar llicències i autoritzacions de qualsevol tipus poden acceptar solucions alternatives. El reglament de desplegament d'aquesta llei ha d'establir en quins supòsits i amb quines limitacions es poden acceptar aquestes solucions alternatives i en quins casos és preceptiu un informe favorable del departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat.

Títol VII. Del règim sancionador

Article 66. Infraccions

1. Són infraccions administratives en matèria d'accessibilitat les accions i les omissions tipificades i sancionades per aquesta llei i pel règim sancionador bàsic estatal.

2. Les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus, segons la naturalesa del deure infringit i l'entitat del dret afectat, d'acord amb el que estableix aquesta llei.

3. Si els fets constitutius d'una infracció d'aquesta llei constitueixen també una infracció tipificada en una norma sectorial, el règim sancionador aplicable és el que regula la dita norma.

Article 67. Tipificació de les infraccions

1. Són infraccions lleus:

a) L'incompliment de les disposicions que obliguen a adoptar normes internes per a garantir els drets de les persones amb discapacitat a les empreses, els centres de treball o les oficines d'atenció al públic.

b) L'incompliment de les condicions d'accessibilitat o de les mesures d'ajustos raonables establertes per aquesta llei i per la corresponent normativa de desplegament, si això no impedeix la utilització segura de l'espai, l'equipament, l'habitatge, el mitjà de transport o el servei per persones amb discapacitat.

CVE-DOGC-A-14303077-2014

- c) L'absència dels mitjans de senyalització necessaris per a identificar els elements o els itineraris de vianants accessibles.
- d) El fet de no disposar dels documents que aquesta llei declara preceptius.
- e) La manca de manteniment dels elements necessaris per a garantir les condicions d'accessibilitat establertes per aquesta llei i per la corresponent normativa de desplegament, si aquesta manca de manteniment no genera situacions de risc o de perill.
- f) Els actes intencionats que malmetin els elements necessaris per a garantir les condicions d'accessibilitat establertes per aquesta llei i per la corresponent normativa de desplegament, si en resulta un menyscabament lleu de les condicions d'accessibilitat.
- g) El fet d'obstaculitzar l'acció dels serveis d'inspecció o de les autoritats competents en actuacions de control o de llurs agents.
- h) L'ús fraudulent d'una targeta d'aparcament per a persones amb discapacitat.
- i) L'incompliment dels deures i les obligacions formals i materials que estableix aquesta llei, sempre que no tinguin el caràcter d'infracció greu o molt greu.

2. Són infraccions greus:

- a) Les accions o les omissions que comporten directament o indirectament un tracte desfavorable per a persones amb discapacitat en relació amb altres persones que no en tenen i es troben en la mateixa situació o en una situació anàloga o comparable.
- b) La imposició, la pressió o l'amenaça a persones amb discapacitat, o a terceres persones físiques o jurídiques que hi siguin vinculades, perquè renunciïn a llurs drets, i també qualsevol acte de represàlia o de venjança per l'exercici d'una acció legal en l'àmbit de l'accessibilitat.
- c) L'incompliment de les condicions d'accessibilitat o de les mesures d'ajustos raonables establertes per aquesta llei i per la corresponent normativa de desplegament, si obstaculitza o limita a les persones amb discapacitat l'accés al territori, a l'edificació, als transports, als productes, als serveis o a les comunicacions.
- d) La manca de manteniment dels elements necessaris per a garantir les condicions d'accessibilitat establertes per aquesta llei i per la corresponent normativa de desplegament, si aquesta manca de manteniment pot generar situacions de risc o de perill.
- e) Els actes intencionats que malmetin els elements necessaris per a garantir les condicions d'accessibilitat establertes per aquesta llei i per la corresponent normativa de desplegament, si en resulta un perjudici greument limitador de les condicions d'accessibilitat.
- f) L'incompliment d'un requeriment administratiu específic formulat pels òrgans administratius competents per al compliment de les exigències establertes per aquesta llei i per la corresponent normativa de desplegament, llevat del que estableix l'article 75.
- g) L'obstrucció o la negativa a facilitar la informació sol·licitada per les autoritats competents o per llurs agents per al compliment de les funcions d'informació, de vigilància, d'investigació, d'inspecció, de tramitació i d'execució en els termes establerts per aquesta llei i per la corresponent normativa de desplegament.
- h) L'incompliment dels deures relatius a l'elaboració dels plans especials d'actuació per a la implantació dels requisits d'accessibilitat i la no-discriminació de les persones amb discapacitat.
- i) L'incompliment, en la proporció mínima requerida, de la reserva d'habitatges per a persones amb discapacitat que estableix el capítol II del títol III.
- j) La comissió d'una mateixa infracció lleu tres vegades en el termini d'un any, a excepció de les infraccions per un ús fraudulent de la targeta d'aparcament per a persones amb discapacitat.

3. Són infraccions molt greus:

- a) Tota conducta d'assetjament relacionada amb la discapacitat d'una persona que té com a objectiu o conseqüència atemptar contra els seus drets fonamentals o la seva dignitat o crear un entorn intimidador, hostil, degradant, humiliant o ofensiu.
- b) Tota forma de pressió exercida sobre les autoritats per a obstaculitzar l'exercici de les potestats administratives que els atorga aquesta llei.

CVE-DOGC-A-14303077-2014

- c) L'incompliment reiterat dels requeriments administratius específics que formulin els òrgans competents perquè es compleixin les prescripcions establertes per aquesta llei i per la corresponent normativa de desplegament.
- d) L'incompliment de les instruccions donades per les administracions públiques en matèria d'accessibilitat que generi situacions de risc o danys per a la integritat física o psíquica o per a la salut de les persones amb discapacitat.
- e) Les conductes qualificades com a greus en què concorrin motivacions d'odi o menyspreu per raó d'origen, de sexe, de gènere, d'orientació sexual, d'edat o de discapacitat, i també les conductes qualificades com a greus en què els autors s'hagin valgut de la dificultat o la impossibilitat de la persona afectada de representar-se a si mateixa.
- f) L'incompliment de les condicions d'accessibilitat o de les mesures d'ajustos raonables establertes per aquesta llei i per la corresponent normativa de desplegament, si impedeix a les persones amb discapacitat d'accedir lliurement al territori, a l'edificació, als transports, als productes, als serveis o a les comunicacions i de gaudir-ne amb seguretat.
- g) L'incompliment de la normativa d'accessibilitat que impedeixi o dificulti greument l'exercici dels drets fonamentals i el gaudi de les llibertats públiques a les persones amb discapacitat.
- h) La comissió de tres infraccions greus en el termini d'un any.

Article 68. Sancions

Les infraccions són objecte de les sancions següents:

- a) Infraccions lleus: des d'un mínim de 301 euros fins a un màxim de 6.000 euros.
- b) Infraccions greus: des d'un mínim de 6.001 euros fins a un màxim de 30.000 euros.
- c) Infraccions molt greus: des d'un mínim de 30.001 euros fins a un màxim de 300.000 euros.

Article 69. Criteris de graduació de les sancions

1. La quantia de les sancions s'ha de graduar mantenint la proporció adequada entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció o les sancions aplicades, considerant especialment els criteris següents:

- a) La intencionalitat de la persona infractora.
- b) La negligència de la persona infractora.
- c) El frau, o la connivència en el frau.
- d) L'incompliment de les advertències prèvies.
- e) La xifra de negocis o els ingressos de l'empresa o l'entitat.
- f) El nombre de persones afectades.
- g) La permanència o la transitorietat de les repercussions de la infracció.
- h) La reincidència per la comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa declarada per mitjà de resolució ferma.
- i) L'alteració social produïda per conductes discriminatòries o d'assetjament, per l'incompliment de les condicions d'accessibilitat o de les mesures d'ajustos raonables establertes per aquesta llei o per l'incompliment del deure de supressió de barreres a l'accessibilitat.
- j) El benefici econòmic que s'hagi generat per a la persona autora de la infracció.
- k) El reconeixement de culpa, la disculpa o les accions reparadores dutes a terme per la persona infractora.
- l) L'especial vulnerabilitat o el risc especial d'exclusió social de les persones afectades, sia per raó de discapacitat, sia per raó de llur dificultat o impossibilitat d'exercir l'autonomia personal o de prendre decisions lliurement, sia per raó de la concurrència de la discapacitat amb altres factors d'eventual vulnerabilitat, com poden ésser el cas de les dones, els infants o la gent gran amb discapacitat o el cas de les persones amb

CVE-DOGC-A-14303077-2014

discapacitat que viuen al medi rural.

2. Si la comissió d'una infracció implica necessàriament la comissió d'altres infraccions, s'ha d'imposar la sanció corresponent a la infracció més greu.

Article 70. Sancions accessòries

1. La comissió de tres infraccions per ús fraudulent de la targeta d'aparcament per a persones amb discapacitat en un període d'un any pot comportar, addicionalment, la sanció econòmica corresponent, la retirada de la targeta i la suspensió dels seus efectes durant un període d'entre dotze i vint-i-quatre mesos. La durada de la retirada s'ha de determinar d'acord amb els criteris de graduació de les sancions que estableix l'article 69.

2. Si les infraccions són greus o molt greus, els òrgans competents poden proposar, a més de la sanció corresponent, la prohibició de concórrer en procediments d'atorgament o de rebre ajuts oficials, consistents en subvencions o qualsevol altre ajut en el sector d'activitat en què es comet la infracció, que siguin promoguts o hagin estat concedits per l'administració sancionadora, per un període màxim d'un any, en el cas de les greus, i de dos, en el cas de les molt greus.

3. Si les infraccions són molt greus, els òrgans competents poden proposar, a més de la sanció corresponent, la supressió, la cancel·lació o la suspensió total o parcial dels ajuts oficials concedits per l'administració sancionadora, consistents en subvencions i qualssevol altres que la persona sancionada té reconeguts o ha sol·licitat en el sector d'activitat en què es comet la infracció.

4. La comissió d'una infracció molt greu per part de les institucions que presten serveis socials pot comportar, addicionalment, la inhabilitació per a l'exercici de les activitats de prestació de serveis socials, tant per a les persones físiques com jurídiques, per un termini màxim de cinc anys.

Article 71. Compliment de les obligacions en matèria d'accessibilitat

L'abonament de les sancions imposades d'acord amb les prescripcions d'aquesta llei no eximeix les persones responsables del compliment de totes les exigències en matèria d'accessibilitat que imposa la normativa. La persona, la comunitat, l'entitat o l'empresa sancionades han de presentar a l'organisme competent, si escau, la proposta de restitució que indiqui les dates per a dur-la a terme. Finit el termini, i un cop feta la inspecció corresponent, es pot incoar un nou expedient, si persisteixen les causes objecte de sanció.

Article 72. Subjectes responsables

1. Són responsables de les infraccions tipificades per aquesta llei les persones físiques o jurídiques que les cometen per acció o per omissió.

2. Si la infracció és imputable a diverses persones i no és possible determinar el grau de participació de cadascuna en la comissió de la infracció, n'han de respondre solidàriament.

3. Són responsables subsidiàries o solidàries de la comissió d'una infracció les persones físiques o jurídiques que han incomplert les obligacions que comporten el deure de prevenir la infracció administrativa comesa per altres.

Article 73. Interessats

1. Les persones amb discapacitat, llurs famílies i les entitats associatives de representació d'aquests col·lectius tenen la consideració d'interessats en els procediments sancionadors regulats per aquesta llei, d'acord amb el que estableix l'article 31 de la Llei de l'Estat 30/1992, del 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. Contra l'acord d'arxivament de les actuacions o la resolució desestimatòria, expressa o tàcita, de la denúncia o la posada en coneixement de l'Administració de possibles infraccions que tipifica aquesta llei, les organitzacions i les associacions esmentades en l'apartat 1 estan legitimades per a interposar els recursos o, si escau, exercir les accions que estimin procedents com a representants d'interessos socials.

3. La legitimació activa a què fa referència l'apartat 2 en cap cas no pot comportar un tracte preferent a les organitzacions i les associacions esmentades en l'apartat 1 si són denunciades o són considerades presumptes

infractores per l'administració competent.

Article 74. Procediment sancionador

1. Les infraccions i les sancions en matèria d'accessibilitat es regeixen pel procediment sancionador establert amb caràcter general per la normativa aplicable.
2. Si l'òrgan competent, en el transcurs de la fase d'instrucció, considera que la potestat sancionadora amb relació a la presumpta conducta infractora correspon a una altra administració pública, li ha de fer saber aquest fet i li ha de trametre l'expedient corresponent.
3. Si s'aprecia, en la fase d'instrucció, la presumpta existència d'un possible delictes o falta, s'han de trametre les actuacions al ministeri fiscal i suspendre l'expedient fins que l'autoritat judicial dicti la resolució corresponent.
4. Abans d'iniciar un procediment sancionador per infraccions relatives a l'incompliment de les condicions d'accessibilitat o les mesures d'ajustos raonables, i també per la manca de manteniment dels elements necessaris per a garantir les condicions d'accessibilitat, l'administració competent pot requerir formalment l'interessat perquè esmeni la irregularitat, i li ha d'atorgar un termini a aquest efecte. Si la persona interessada no compleix el requeriment, s'ha d'incoar el procediment sancionador corresponent.

Article 75. Òrgans competents

1. Els òrgans competents per a la incoació i la resolució dels expedients sancionadors emparats per aquesta llei són:
 - a) L'alcalde del municipi on té lloc la infracció, pel que fa a les infraccions lleus derivades de l'ús fraudulent d'una targeta d'aparcament per a persones amb discapacitat.
 - b) L'alcalde del municipi que ha expedit la targeta d'aparcament per a persones amb discapacitat, pel que fa a la sanció accessòria que estableix l'article 70.1.
 - c) El secretari general del departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat, pel que fa a les infraccions lleus no incloses en les lletres a i b i pel que fa a les infraccions greus.
 - d) El conseller del departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat, pel que fa a les infraccions molt greus.
 - e) El Govern, per mitjà d'un acord, pel que fa a les infraccions molt greus que siguin objecte d'una sanció superior a 200.000 euros.
2. Si els fets constitutius d'una infracció d'aquesta llei poden constituir una infracció tipificada en una altra norma sectorial, els òrgans competents per a la incoació i la resolució de l'expedient sancionador són els que estableix la norma esmentada, d'acord amb el que disposa l'article 66.3.
3. La instrucció dels expedients sancionadors emparats per aquesta llei correspon als òrgans que tinguin atribuïda aquesta funció en les estructures orgàniques del departament competent per raó de la matèria o de l'ens local corresponent i, si no n'hi ha, a l'òrgan que designin el secretari general del departament o l'alcalde.
4. Els òrgans competents per a resoldre els procediments sancionadors emparats per aquesta llei també ho són per a ordenar en el mateix procediment les mesures de restauració de la realitat física alterada. Si les mesures de restauració s'adopten en procediments separats dels sancionadors, l'adopció d'aquestes mesures correspon al director general competent en la matèria.
5. El departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat, sens perjudici del que disposen els apartats anteriors, pot dur a terme les actuacions prèvies a la fase d'instrucció dels expedients sancionadors que són competència de la Generalitat.

Article 76. Publicitat de les resolucions sancionadores

La resolució ferma en via administrativa per infraccions greus o molt greus es pot fer pública si així ho decideix l'autoritat administrativa que l'ha dictada, per a la qual cosa és necessari comptar, prèviament, amb l'informe pertinent de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Article 77. Prescripció de les infraccions i les sancions

1. Les infraccions molt greus prescriuen al cap de quatre anys; les greus, al cap de tres anys, i les lleus al cap d'un any.
2. Les sancions imposades per infraccions molt greus prescriuen al cap de cinc anys; les imposades per infraccions greus, al cap de quatre anys, i les imposades per infraccions lleus, al cap d'un any.

Article 78. Deure de col·laboració

Totes les persones físiques i jurídiques tenen el deure de facilitar la tasca dels òrgans i les autoritats per a l'aplicació del que disposa aquesta llei, i han d'aportar totes les dades relacionades amb l'objecte del procediment que se'ls sol·licitin per a l'aclariment dels fets. També han de facilitar, amb avís previ, l'accés a les dependències corresponents, llevat que coincideixin amb llur domicili, cas en què caldrà obtenir el consentiment exprés o l'autorització judicial corresponent.

Article 79. Destinació de les sancions

L'administració pública actuant en matèria sancionadora ha de destinar els ingressos derivats de la imposició de les sancions que estableix aquesta llei a actuacions relacionades amb la promoció de l'accessibilitat i la supressió de les barreres a l'accessibilitat existents en l'àmbit de la seva competència.

Títol VIII. Consell per a la Promoció de l'Accessibilitat

Article 80. Naturalesa i adscripció

El Consell per a la Promoció de l'Accessibilitat és l'òrgan col·legiat de participació externa i de consulta en matèria d'accessibilitat i és adscrit al departament competent en aquesta matèria.

Article 81. Composició

1. El Consell per a la Promoció de l'Accessibilitat és integrat pels membres següents:
 - a) El conseller del departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat, que n'exerceix la presidència.
 - b) El secretari sectorial o el director general competent en matèria de promoció de l'accessibilitat o, si escau, el secretari general del departament competent en aquesta matèria, que n'exerceix la vicepresidència.
 - c) Un nombre de vocals determinat per reglament en representació de:
 - 1r. L'Administració de la Generalitat.
 - 2n. L'Administració local.
 - 3r. Les entitats associatives de representació dels col·lectius de persones amb discapacitat.
 - 4t. Els experts en l'àmbit de l'accessibilitat.
2. Poden assistir a les reunions del Consell per a la Promoció de l'Accessibilitat els representants dels sectors afectats o els experts en matèries específiques que hi siguin convocats.
3. El Consell per a la Promoció de l'Accessibilitat ha d'establir mecanismes de participació per a garantir la consulta prèvia a les entitats o col·lectius de persones que no hi siguin representats, amb relació a les actuacions o mesures que afectin sectors concrets, per mitjà de grups de treball, d'audiències prèvies o d'altres mecanismes.

Article 82. Funcions

Són funcions del Consell per a la Promoció de l'Accessibilitat:

- a) Assessorar i informar el Govern en matèria de promoció de l'accessibilitat i proposar criteris d'actuació en aquest àmbit.
- b) Fomentar les actuacions en matèria de promoció de l'accessibilitat.
- c) Avaluar el grau de compliment d'aquesta llei i els avenços produïts en matèria d'accessibilitat.
- d) Les altres que li siguin atribuïdes per reglament.

Article 83. Desplegament reglamentari

S'han de regular per reglament la composició, les funcions i l'organització del Consell per a la Promoció de l'Accessibilitat, en el marc de la normativa sobre òrgans col·legiats de la Generalitat, d'acord amb el que estableix aquest títol i tenint en compte la pluralitat de la representació tant pel que fa a l'equilibri territorial com pel que fa a la diversitat de sectors i entitats.

Disposicions addicionals

Primera. Plans d'accessibilitat

1. Les administracions públiques han de revisar els plans d'accessibilitat vigents en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei per a adequar-ne el contingut a les disposicions de la llei en el termini de tres anys des de l'entrada en vigor del reglament que la desplegui. Aquesta revisió no obsta perquè s'executin les actuacions determinades pels plans vigents.
2. Les administracions públiques que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei no disposin de pla d'accessibilitat l'han d'elaborar en un termini de tres anys des de l'entrada en vigor del reglament que la desplegui.
3. Els ens locals han d'executar els plans d'accessibilitat en els terminis següents, a comptar de l'entrada en vigor del reglament de desplegament d'aquesta llei:
 - a) Vuit anys, els municipis de més de cinquanta mil habitants.
 - b) Dotze anys, els municipis d'entre vint mil i cinquanta mil habitants.
 - c) Quinze anys, els municipis de menys de vint mil habitants.

Segona. Incorporació de mecanismes en el planejament urbanístic per a facilitar la instal·lació d'ascensors

1. El planejament urbanístic general ha d'incorporar les determinacions pertinents per a fer possible la instal·lació d'ascensors segons la legislació sectorial aplicable en edificis preexistents, tenint en compte les condicions que estableix la legislació urbanística.
2. Les revisions de planejament urbanístic general que s'aprovin inicialment a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei han d'incorporar les determinacions a què fa referència l'apartat 1, d'acord amb les característiques de cada municipi.
3. Mentre el planejament urbanístic general no inclogui les determinacions a què fa referència l'apartat 1, a fi de donar una resposta àgil i eficaç a les sol·licituds d'intervenció en edificis preexistents per a la instal·lació d'ascensors que no s'ajustin al planejament urbanístic aplicable, els ajuntaments han de tramitar una modificació puntual del planejament urbanístic vigent per a incorporar les determinacions esmentades. La modificació s'ha de tramitar i aprovar definitivament en el termini màxim de dos anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei o, si es presenta abans una sol·licitud d'intervenció, en el termini de quatre mesos des de la presentació.

Tercera. Atribució de la funció inspectora i de control en matèria d'accessibilitat

1. Les funcions públiques d'inspecció i de control exercides com a autoritat poden ésser atribuïdes a les persones adscrites a l'òrgan competent en matèria de promoció de l'accessibilitat, en els termes de l'article 89 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

2. Sens perjudici del que estableix l'apartat 1, es faculta el personal inspector de la Generalitat en matèria de serveis socials, regulat en la Llei 16/1996, del 27 de novembre, reguladora de les actuacions inspectores i de control en matèria de serveis socials i de modificació del Decret legislatiu 17/1994, del 16 de novembre, pel qual s'aprova la refosa de les lleis 12/1983, 26/1985 i 4/1994, en matèria d'assistència i serveis socials, per a dur a terme les actuacions inspectores i de control de les obligacions que estableix aquesta llei.

Quarta. Comunicació de dades personals

Les administracions públiques i altres organismes proveïdors de serveis públics han de col·laborar i estan obligats a facilitar la informació requerida per l'administració competent. Les dades personals necessàries que l'administració actuant requereixi per a l'exercici de les competències que determina aquesta llei es poden comunicar sense el consentiment de la persona afectada.

Cinquena. Procediments sancionadors en matèria de drets i deures dels usuaris de gossos d'assistència

El règim sancionador establert en el títol VII d'aquesta llei no és aplicable al règim de drets i deures que determina la Llei 19/2009, del 26 de novembre, de l'accés a l'entorn de les persones acompanyades de gossos d'assistència, que es regeix pel seu propi règim sancionador.

Sisena. Infraccions i sancions en l'àmbit del treball

Les discriminacions en el treball per raó de discapacitat, i també les infraccions relatives a l'adaptació de les condicions de treball per raons de seguretat i salut laborals, se sancionen de conformitat amb el text refós de la Llei de l'Estat sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, del 4 d'agost, tant pel que fa als tipus d'infracció com pel que fa al procediment aplicable.

Setena. Substitució del Consell per a la Promoció de l'Accessibilitat i la Supressió de Barreres Arquitectòniques

1. El Consell per a la Promoció de l'Accessibilitat i la Supressió de Barreres Arquitectòniques, regulat en el títol V de la Llei 20/1991, del 25 de novembre, de promoció de l'accessibilitat i de supressió de barreres arquitectòniques, resta substituït pel Consell per a la Promoció de l'Accessibilitat que estableix el títol VIII d'aquesta llei.

2. El Consell per a la Promoció de l'Accessibilitat, fins que no s'aprovi la normativa reglamentària que el reguli, s'haurà de regir per les disposicions del Decret 135/1995, del 24 de març, de desplegament de la Llei 20/1991, del 25 de novembre, de promoció de l'accessibilitat i de supressió de barreres arquitectòniques, i d'aprovació del Codi d'accessibilitat, en tot el que no s'oposi a aquesta llei o la contradigui.

Vuitena. Terminis dels acords amb els proveïdors de serveis culturals, esportius i de lleure per a l'elaboració dels plans d'accessibilitat

Els acords a què fa referència l'article 35.2 s'han de concretar en el termini de dos anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei. En el supòsit que això no sigui possible, l'Administració ha d'establir els mínims que han de complir en cadascun dels àmbits dels serveis culturals, esportius i de lleure, d'acord amb el que estableix l'article 35.3.

Disposicions transitòries

Primera. Manteniment de vigència de la normativa reglamentària

Mentre no s'aprovin les disposicions reglamentàries de desplegament d'aquesta llei, continuen vigents, en tot el que no s'hi oposin, el Decret 135/1995, del 24 de març, de desplegament de la Llei 20/1991, del 25 de novembre, de promoció de l'accessibilitat i de supressió de barreres arquitectòniques, i d'aprovació del Codi d'accessibilitat, i el Decret 97/2002, del 5 de març, sobre la targeta d'aparcament per a persones amb disminució i altres mesures adreçades a facilitar el desplaçament de les persones amb mobilitat reduïda.

Segona. Adaptació dels instruments de planejament i de les disposicions reglamentàries

Els plans, els programes i els altres instruments de planejament i les normes, les ordenances i les altres disposicions de les administracions públiques de Catalunya que siguin objecte de revisió abans de l'entrada en vigor de la normativa de desplegament d'aquesta llei s'han d'adaptar igualment a les exigències imposades per aquesta llei.

Tercera. Disposicions relatives als espais urbans i a les edificacions

1. S'entén per *espais urbans existents, als efectes d'aquesta llei*, els que són objecte d'urbanització o disposen d'una ordenació detallada establerta per un planejament aprovat definitivament abans de l'entrada en vigor del decret de desplegament d'aquesta llei.

2. S'entén per *edificis existents, als efectes d'aquesta llei*, els construïts amb una llicència o una autorització sol·licitada abans de l'entrada en vigor del decret de desplegament d'aquesta llei.

Disposició derogatòria

Es deroguen la Llei 20/1991, del 25 de novembre, de promoció de l'accessibilitat i de supressió de barreres arquitectòniques i el Decret legislatiu 6/1994, del 13 de juliol, pel qual s'adequa la Llei 20/1991, del 25 de novembre, de promoció de l'accessibilitat i de supressió de barreres arquitectòniques, a la Llei 30/1992, del 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i la resta de disposicions de rang normatiu igual o inferior que s'oposin a aquesta llei o la contradiguin.

Disposicions finals

Primera. Modificació de la Llei 12/2007

1. Es modifica l'article 71 de la Llei 12/2007, de l'11 d'octubre, de serveis socials, que resta redactat de la manera següent:

«Article 71. Règim d'autorització administrativa i comunicació prèvia

»1. Les entitats d'iniciativa privada, d'acord amb el que s'estableixi per reglament, han de sol·licitar l'autorització o presentar la comunicació prèvia per a iniciar o modificar una activitat de serveis socials o cessar en la prestació d'aquesta activitat. Per a iniciar, modificar o cessar una activitat de serveis socials en què es requereix un establiment, s'ha de sol·licitar en tot cas l'autorització.

»2. L'autorització administrativa dels serveis de titularitat privada correspon al departament competent en matèria de serveis socials i té com a finalitat garantir el compliment dels requisits que estableixen la normativa de serveis socials i la normativa sectorial aplicable.

»3. La comunicació prèvia permet l'inici, la modificació o el cessament de la prestació del servei des del moment de la presentació i faculta el departament competent en matèria de serveis socials per a verificar el

CVE-DOGC-A-14303077-2014

compliment dels requisits que estableixen la normativa de serveis socials i la normativa sectorial aplicable.

»4. L'autorització administrativa o la comunicació prèvia comporten la inscripció d'ofici en el Registre d'Entitats, Serveis i Establiments Socials. S'han d'establir per reglament les dades que han de constar en el dit registre amb relació a les entitats i els serveis.

»5. L'autorització i la comunicació prèvia resten supeditades al compliment dels requisits a què fa referència l'apartat 2, que sempre han d'incloure els aspectes següents:

»a) Les condicions materials, de seguretat i d'equipament exigibles als serveis en funció de la naturalesa.

»b) Les condicions d'edificació, d'emplaçament i de condicionament dels serveis i els establiments.

»c) Els requisits quant a la titulació del personal, el nombre de treballadors necessaris, que ha d'ésser suficient en funció del nombre de persones, les necessitats que s'han d'atendre i el grau d'ocupació del servei.

»d) La presentació d'una memòria i d'un pla d'actuació en què s'especifiqui el règim d'intervenció, la manera de desenvolupar els programes d'atenció i la metodologia i els procediments d'execució.»

2. Es modifica l'article 73 de la Llei 12/2007, de l'11 d'octubre, de serveis socials, que resta redactat de la manera següent:

«Article 73. Revocació i suspensió de l'autorització o pèrdua dels drets derivats de la comunicació prèvia

»1. L'autorització administrativa o els drets derivats de la comunicació prèvia són subjectes al compliment permanent dels requisits que es van exigir per a obtenir-la o per a poder iniciar l'activitat, modificar-la o cessar-hi.

»2. L'incompliment dels requisits a què fa referència l'apartat 1 pot comportar que es revocui l'autorització administrativa o el reconeixement dels drets que es deriva de la comunicació prèvia, un cop resolt prèviament el procediment corresponent.

»3. L'autorització administrativa o el reconeixement dels drets que es deriva de la comunicació prèvia es poden suspendre com a conseqüència de l'adopció d'una mesura cautelar, d'acord amb el règim d'infraccions i sancions que estableix el títol IX.

»4. La inexactitud, la falsedat o l'omissió de caràcter essencial en qualsevol dada o document que es faci constar en una comunicació prèvia comporta, amb l'audiència prèvia de la persona interessada, deixar sense efecte el tràmit corresponent i impedeix la prestació, la modificació o el cessament del servei des del moment en què es coneix aquest fet.

»5. La resolució administrativa que constata les circumstàncies a què fa referència l'apartat 4 pot comportar també l'inici de les actuacions corresponents i l'exigència de les responsabilitats que estableix la legislació vigent.»

3. Es modifica l'article 74 de la Llei 12/2007, de l'11 d'octubre, de serveis socials, que resta redactat de la manera següent:

«Article 74. Delegació de la competència per a atorgar les autoritzacions administratives i tramitar la comunicació prèvia

»1. La potestat per a atorgar les autoritzacions administratives i tramitar la comunicació prèvia a les entitats d'iniciativa privada es pot delegar als ens locals supramunicipals i als municipis de més de vint mil habitants, d'acord amb el que estableix la legislació municipal i de règim local.

»2. L'Administració de la Generalitat, sens perjudici de les altres funcions de direcció i de control que la legislació municipal i de règim local li reserva, ha d'establir les directrius i els criteris necessaris per a garantir que l'exercici de la competència delegada s'adeqüi a les condicions necessàries d'objectivitat i d'igualtat.»

4. Es modifica l'article 89 de la Llei 12/2007, de l'11 d'octubre, de serveis socials, que resta redactat de la manera següent:

«Article 89. Activitats sotmeses a control

CVE-DOGC-A-14303077-2014

»1. La prestació de serveis socials és subjecta a control administratiu. Els serveis i els establiments han de tenir l'autorització corresponent o haver comunicat prèviament l'inici de l'activitat, segons escaigui, per a complir llurs activitats, d'acord amb el que estableix aquest article, i necessiten també l'autorització o la comunicació prèvia, segons escaigui, per a modificar llur estructura funcional o llur capacitat assistencial, per a canviar d'emplaçament o de titularitat i per a cessar temporalment o definitivament llur funcionament.

»2. L'autorització de serveis i establiments de titularitat pública requereix l'acord de creació de l'administració titular i comporta la inscripció en el Registre d'Entitats, Serveis i Establiments Socials.

»3. L'autorització dels serveis que es prestin en establiments socials de titularitat privada requereix una llicència municipal per a l'inici de l'activitat i comporta la inscripció en el Registre d'Entitats, Serveis i Establiments Socials.

»4. La comunicació prèvia en els serveis socials comporta la inscripció en el Registre d'Entitats, Serveis i Establiments Socials.

»5. Un cop transcorregut el termini per a resoldre el procediment d'autorització administrativa de serveis socials sense que s'hagi notificat la resolució a la persona interessada, aquesta pot entendre desestimada la sol·licitud.»

5. Es modifica l'article 96 de la Llei 12/2007, de l'11 d'octubre, de serveis socials, que resta redactat de la manera següent:

«Article 96. Infraccions lleus

»Són infraccions lleus:

»a) No portar el llibre de registre d'usuaris dels serveis o no tenir-lo degudament actualitzat d'acord amb els requisits que exigeix la normativa reguladora.

»b) Modificar o incomplir les condicions que han motivat l'autorització administrativa de funcionament si es compleixen les condicions materials o funcionals legalment exigibles.

»c) Cessar en la prestació del servei, prèviament autoritzat, sense autorització administrativa o sense comunicar a l'Administració les alternatives ofertes als usuaris amb dos mesos d'antelació.

»d) Cessar en la prestació del servei sense fer la comunicació prèvia en els termes i amb la documentació que siguin establerts per reglament, en les activitats sotmeses al règim de comunicació prèvia.

»e) Incomplir l'obligació legal de formació del personal necessària per a l'exercici de les funcions de l'entitat.

»f) No tenir un tauler d'anuncis o tenir-lo i publicar-hi informació que no s'ajusta al que estableix la normativa o que no s'ajusta a la realitat del funcionament del servei o l'establiment.

»g) Incomplir la normativa reguladora de les condicions materials i funcionals mínimes que han de complir els serveis i els establiments, si l'incompliment no vulnera els drets dels usuaris, no posa en perill llur salut o seguretat i sempre que aquesta llei no tipifiqui expressament aquestes infraccions com a greus o molt greus.»

6. Es modifica l'article 97 de la Llei 12/2007, de l'11 d'octubre, de serveis socials, que resta redactat de la manera següent:

«Article 97. Infraccions greus

»Són infraccions greus:

»a) No tenir el programa individualitzat d'atenció i d'activitats, els protocols d'actuació i els registres preceptius, o que aquests no s'ajustin a la normativa.

»b) No tenir o no aplicar el reglament de règim interior en els termes que estableix la normativa de serveis socials, o no tenir subscrit el contracte assistencial amb l'usuari o usuària o incomplir-ne els pactes, o que el contracte no s'ajusti a la normativa.

»c) No mantenir l'establiment o l'equipament en condicions d'higiene, salubritat i confort.

»d) No disposar de la programació de dietes supervisada per la persona responsable de l'organització higienicosanitària, que la programació no estableixi els nutrients ni el valor calòric necessari total diari, que els

CVE-DOGC-A-14303077-2014

menús preparats no s'ajustin a la programació o que la programació no s'ajusti a les necessitats recollides en l'expedient assistencial.

- »e) Incomplir o modificar el règim de preus en els termes que siguin establerts per reglament.
- »f) No tenir l'expedient assistencial de cada usuari o usuària, o altres documents que determina la normativa, degudament actualitzats i amb el contingut requerit.
- »g) Incomplir la normativa reguladora de l'accés als serveis.
- »h) Superar el límit d'ocupació d'usuaris en espais d'ús comú, activitats i convivència d'acord amb els criteris que estableix la normativa reguladora de les condicions materials mínimes dels establiments.
- »i) No comparèixer a les oficines de l'Administració quan els ho demana la Inspecció de Serveis Socials amb un requeriment degudament notificat o no aportar la documentació requerida.
- »j) Vulnerar el dret dels usuaris, o, si escau, de qui en tingui la representació legal o la guarda, a ésser informats dels aspectes assistencials i de salut i a prendre part en els òrgans de participació democràtica, quan correspongui.
- »k) Dificultar injustificadament als usuaris el gaudi dels drets que reconeix aquesta llei, si no són infraccions tipificades com a molt greus, i, en particular, els que reconeixen les lletres *b*, *e*, *h*, *i*, *j*, *k* i *q* de l'apartat 1 i l'apartat 2 de l'article 12.
- »l) No tenir cura de la roba ni dels estris d'ús personal dels usuaris.
- »m) Iniciar o modificar la prestació del servei sense haver presentat la preceptiva comunicació prèvia en les activitats sotmeses a aquest règim.»

7. Es modifica l'article 98 de la Llei 12/2007, de l'11 d'octubre, de serveis socials, que resta redactat de la manera següent:

«Article 98. Infraccions molt greus

»Són infraccions molt greus:

- »a) Deixar els serveis o l'establiment sense el personal responsable que assegurí que el servei es continua prestant correctament, si es comprova que no s'atenen les necessitats dels usuaris.
- »b) Incomplir la normativa reguladora de la qualificació i la dedicació del personal, o no garantir l'atenció directa continuada.
- »c) Superar el límit d'ocupació d'usuaris o de llits en un dormitori, instal·lar llits o altres mobles per a dormir en un espai inadequat per a l'ús de dormitori, o fer nous ingressos de persones residents després d'haver estat notificada una resolució administrativa de tancament.
- »d) No tenir adequat l'establiment al grau de discapacitat dels usuaris o obstaculitzar-ne la llibertat de moviments o el contacte amb l'exterior.
- »e) Exercir qualsevol forma de pressió sobre els usuaris, familiars o denunciants amb la finalitat de perjudicar l'acció inspectora.
- »f) Incomplir els requeriments d'esmena o de mesures correctores imposades per l'Administració, si resta afectada la seguretat dels usuaris.
- »g) Prestar els serveis o canviar-ne l'emplaçament sense autorització administrativa, o modificar-ne el contingut amb relació a l'autorització, incomplint les condicions materials o funcionals.
- »h) Ocultar la veritable naturalesa del servei social que s'està prestant amb la finalitat d'eludir l'aplicació de la normativa corresponent.
- »i) Incomplir la normativa reguladora de les condicions materials i funcionals mínimes que han de complir els serveis i els establiments, si l'incompliment posa en perill la salut o la seguretat dels usuaris.
- »j) Tractar els usuaris sense la consideració o el respecte deguts a llur dignitat, intimitat o situació psíquica i física, o d'una manera discriminatòria, sia de paraula, sia per acció, sia per omissió.
- »k) Imposar als usuaris un horari totalment inadequat pel que fa al descans o als àpats d'acord amb els estàndards de vida socialment admesos.

CVE-DOGC-A-14303077-2014

- »l) Imposar dificultats injustificades als usuaris per al gaudi dels drets que reconeix l'article 12.1.a, d, e, f, g, l, m, n i o.
- »m) Incomplir les condicions relatives a la higiene, la salut i l'administració correcta dels medicaments i a l'accés als recursos sanitaris necessaris.
- »n) Immobilitzar o restringir la capacitat física o intel·lectual dels usuaris, per mitjans mecànics o farmacològics, sense una prescripció mèdica que indiqui la durada de la contenció, les pautes de mobilització i llur revisió, a excepció dels supòsits de perill que estableix l'article 12.1.p. És una infracció idèntica el fet de no aplicar aquestes mesures en el cas que hagin estat prescrites.
- »o) Servir aliments en una quantitat insuficient, que no s'adeqüin a la dieta prescrita o que no compleixin les condicions higièniques, nutritives i de valor calòric, especialment els menjars triturats.
- »p) Obstaculitzar l'acció inspectora dels serveis impeding l'accés a l'establiment, les dependències i els documents o posant-hi traves, i obstaculitzar la comunicació lliure amb els usuaris, els treballadors o els responsables.
- »q) Falsejar dades a la Inspecció de Serveis Socials.»

8. Es modifica l'article 99.1 de la Llei 12/2007, de l'11 d'octubre, de serveis socials, que resta redactat de la manera següent:

«Article 99. Sancions

»1. Les infraccions lleus es poden sancionar amb una amonestació o amb una multa, o ambdues alhora, per una quantia equivalent a l'import de l'indicador de renda de suficiència corresponent a un període d'entre un dia i tres mesos.»

Segona. Modificació de la Llei 19/2009

Es modifica la lletra c de l'article 12 de la Llei 19/2009, del 26 de novembre, de l'accés a l'entorn de les persones acompanyades de gossos d'assistència, que resta redactada de la manera següent:

«c) *Transports d'ús públic*: qualsevol tipus de transport col·lectiu públic o d'ús públic, serveis de taxi o serveis anàlegs en l'àmbit de les competències de les administracions catalanes i que dugui a terme el servei en el territori de Catalunya.»

Tercera. Desplegament reglamentari

1. El Govern ha d'aprovar en el termini de dos anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei el decret de desplegament que determini els requisits, els paràmetres i els criteris per a complir les condicions d'accessibilitat.

2. S'han d'establir per reglament les especificacions que han de tenir els entorns, els processos, els productes i els serveis per a ésser accessibles o practicables i els criteris per a determinar els ajustos raonables que siguin exigibles en funció de les circumstàncies concurrents.

3. Es faculta el conseller del departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat perquè dicti les disposicions necessàries per a desplegar i executar aquesta llei.

Quarta. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

CVE-DOGC-A-14303077-2014

Palau de la Generalitat, 30 d'octubre de 2014

Artur Mas i Gavarró

President de la Generalitat de Catalunya

Neus Munté i Fernández

Consellera de Benestar Social i Família

(14.303.077)